Horatio Greenough.

EVRIPIDIS

TRAGOEDIAE.

AD

OPTIMORVM LIBRORVM FIDEM

ACCVRATE EDITAE.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMVS III.

IPHIGENIA TAVRICA, RHESVS, TROADES,

BACCHAE, CYCLOPS.

LIPSIAE

EX OFFICINA CAROLI TAVCHNITII.

1823.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΑΓΩιΔΙΑΙ.

ΣΥΝ ΠΛΕΙΣΤΗι ΑΚΡΙΒΕΙΑι

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ.

ΤΟΜΟΣ γ'.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑι

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΡ. ΤΟΥ ΤΑΥΧΝΙΖΙΟΥ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ορέστης κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο· προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεὼς, καὶ φανεὶς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμὸν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται· τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος, εἰς Πίσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς,
Μενέλαος, Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι, κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.
δεινῆς τ' ἀπλοίας, πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·

ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονὸς
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
κάλλιστον, εὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει — τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων —
ἣν χρή σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρεῖλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαινόμην ξίφει.
ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου,
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς· διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ᾤκισεν Ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς, ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς,
εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱέριαν τίθησί με,
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θύω γὰρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄῤῥητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ, τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις

εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δὲ, κἄξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πιτνόντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων· ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω, ξενοκτόνον
τιμῶσ', ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
κλαίουσα· τοὔναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε.
τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
θνήσκουσι δ', οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔναρ εἰς φίλους ἔχω.
Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπόντι· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἔμ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡ. ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
ΠΥ. ὁρῶ· σκοποῦμαι δ', ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
ΟΡ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;
ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.
ΟΡ. καὶ βωμὸς, Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος;
ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;

ΠΥ. τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων.
ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας; ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην,
μητέρα κατακτὰς, διαδοχαῖς δ' Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα, φυγάδες, ἔξεδροι χθονὸς,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονὸς,
ἔνθ' Ἄρτεμις, σὴ σύγγονος, βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε
εἰς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχη τινὶ,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι τόδ'· ἐνθένδ' οὐδὲν ἐῤῥήθη πέρας·
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων.
ἥκω δὲ, πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν, ἐνθάδε
ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,
Πυλάδη· σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου·
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά· πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂρ' οὖν μάθοιμεν ἄν;
ἢ χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς,
ὧν οὐδὲν ἴσμεν· ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν, εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ᾗπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν, οὐδ᾽ εἰώθαμεν·
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον.
ναοῦ δ᾽ ἀπαλλαχθέντε, κρύψωμεν δέμας
κατ᾽ ἄντρ᾽, ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μή τις, εἰσιδὼν σκάφος,
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
τολμητέον τοι ξεστὰν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὅρα δέ γ᾽ εἴσω τριγλύφων, ὅποι κενὸν,
δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ οἱ ᾽γαθοὶ
τολμῶσι· δειλοὶ δ᾽ εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.
ΟΡ. οὔτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἄρωμεν πάλιν.
ἀλλ᾽, εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεὼν,
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ᾽ αἴτιον γενήσεται,
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.
ΙΦ. εὐφαμεῖτ᾽, ὦ Πόντου
δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
Εὐξείνου ναίοντες.
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυν᾽ οὐρεία,
πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς,
πόδα παρθένιον
ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,

Ἑλλάδος εὐίππου πύργους,
καὶ τείχη, χόρτων τ᾽ εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ᾽ Εὐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἕδρας.
ΧΟ. ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ᾽ ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες, ἄγαγες;
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτᾳ μυριοτεύχοις
τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.
ΙΦ. ὦ δμωαὶ, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾷν
ἀλύροις ἐλέγοις.
ἒ, ἔ· ἐν κηδείοις οἴκτοισιν,
αἵ μοι συμβαίνουσ᾽ ἆται,
σύγγονον ἁμὸν κατα-
κλαιομένᾳ ζωᾶς,
οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ᾽ ὄρφνα.
ὠλόμαν, ὠλόμαν·
οὐκ εἴσ᾽ οἶκοι πατρῷοι·
οἴμοι, φροῦδος γέννα.
φεῦ, φεῦ, τῶν Ἄργει μόχθων.
ἰὼ δαῖμον, ὃς τὸν
μόνον με κασίγνητον συλᾷς,
Ἀίδᾳ πέμψας, ᾧ τάσδε
χοὰς μέλλω, κρατῆρά τε
τὸν φθιμένων,

ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
πηγάς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων,
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβάς,
ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖ-
τ'. ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος, καὶ λοιβὰν Ἀΐδᾳ.
ὦ κατὰ γαίας
Ἀγαμεμνόνειον θάλος,
ὡς φθιμένῳ τάδε σοι
πέμπω· δέξαι δ'· οὐ γὰρ πάρος
τύμβον σοι ξανθὰν χαίταν,
οὐ δάκρυ' οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
πατρίδος κἀμᾶς· ἔνθα δοκίμα
κεῖμαι σφαχθεῖσ' ἁ τλάμων.
ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδάς,
ὕμνον τ' Ἀσιήταν σοι
βάρβαρον ἰαχάν,
δέσποιν', ἐξαυδάσω.
τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν,
νέκυσιν μέλεον·
τὰν ἐν μολπαῖς Ἀΐδας
ὑμνεῖ, δίχα παιάνων.
ΙΦ. οἴμοι τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων
ἔῤῥει φόως σκήπτρων.
οἴμοι πατρῴων οἴκων.
τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων
Ἄργει βασιλέων

ἀρχά· μόχθος δ' ἐκ μόχθων
ἀΐσσει δινευούσαις ἵπποισιν
πτανοῖς, ἀλλάξας
δ' ἐξέδρας' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος.
ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ,
ἄχεα ἄχεσιν.
ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέν-
των Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἴκους· σπεύδει
δ' ἀσπούδαστ' ἐπὶ σοὶ δαίμων,
ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων,
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας·
καὶ, νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς,
λοχείαν στεῤῥὰν παιδείαν
Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ,
ἃ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
ἃν, πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ,
Λήδας ἁ τλάμων κούρα
σφάγιον, πατρῴα λώβα,
καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν
ἱππείοισιν ἐν δίφροισι
ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
νύμφαιον, οἴμοι δύσνυμφον,
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας.
αἲ, αἴ· νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω,

ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος.
οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ᾽ Ἥραν,
οὐδ᾽ ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ
Τιτάνων ποικίλλουσα,
ἀλλ᾽ αἱμοῤῥάντων δυσφόρμιγ-
γα ξείνων αἱμάσσουσ᾽ ἄταν,
βωμοὺς οἰκτράν τ᾽ αἰαζόντων,
οὐδ᾽ ἄνοικτρόν τ᾽ ἐκβαλλόντων δάκρυον.
καὶ νῦν κείνων μέν μοι
λάθα, τὸν δ᾽ Ἄργει δμαθέντα
κλαίω σύγγονον·
ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον,
ἔτι θάλος ἐν χερσὶ
ματρὸς, πρὸς στέρνοισί
τ᾽, Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ᾽, ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους,
βουφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥ. Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ᾽ ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου;

ΒΟΥ. ἥκουσιν εἰς γῆν Κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι· χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη;

ΙΦ. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ᾽ ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἓν τοῦτ᾽ οἶδα, κοὐ περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρου.
ΙΦ. τοῦ συζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;
ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ΙΦ. πῶς δ' εἴδετ' αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἵλετε;
ΒΟΥ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.
ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
ΒΟΥ. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ.
ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε, πῶς νιν εἵλετε;
τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσ'· οὐδέπω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν,
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
ἔλεξε δ'· οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἵδε. θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν
ἀνέσχε χεῖρα, καὶ προσεύξατ' εἰσιδών·
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ·
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρῄδων χορόν.
ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασὺς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους

θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε, τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια.
κἀν τῷδε πέτραν ἅτερος λιπὼν ξένοιν
ἔστη, κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω,
κἀπεστέναξεν, ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ, κυναγὸς ὥς·
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς
Ἅιδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν,
δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
ἡ δ', ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον,
πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ·
οἴμοι, κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὁρᾶν
οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ'· ἀλλ' ἠλλάσσετο
φθογγάς τε μόσχων, καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἃ φάσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα.
ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ, περισπάσας ξίφος,
μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας, λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας, εἰς πλευρὰς ἱεὶς,
δοκῶν Ἐριννῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός.
κἀν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
κόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.

πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς,
στάζων ἀφρῷ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον,
βάλλων, ἀράσσων· ἅτερος δὲ τοῖν ξένοιν
ἀφρόν τ' ἀπέψα, σώματός τ' ἐτημέλει,
πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήνους ὑφὰς,
καραδοκῶν μὲν τἀπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
ἔμφρων δ' ἀνᾴξας ὁ ξένος πεσήματος,
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖς πέλας,
ᾤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν·
Πυλάδη, θανούμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλισθ', ἕπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἅτεροι προσκείμενοι
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο,
αὖθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλών.
μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν'· εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν· ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος

ὡς χέρνιβάς τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπέ σοι.
εὔχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοὶ ξένων
σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκῃς ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.
ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ
Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
ΙΦ. εἶεν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών·
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί,
εἰς τοὐμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα,
δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
δύσνουν με λήψεσθ', οἵ τινές ποθ' ἥκετε.
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἠχθόμην, φίλαι·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις,
αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
οὐ πορθμίς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Μενέλεών θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οὗ μ', ὥστε μόσχον, Δαναΐδαι χειρούμενοι
ἔσφαζον· ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.
οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ,
ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα
γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,

λέγουσα τοιάδ᾽· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ᾽ αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ᾽ ἐμὴ,
σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν· αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον· ἡμεῖς δ᾽ ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
Ἅιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ᾽, οὐχ ὁ Πηλέως,
ὅν μοι προσεῖπας πόσιν· ἐν ἁρμάτων δ᾽ ὄχοις,
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
ἐγὼ δὲ, λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
ἔχουσ᾽, ἀδελφὸν τοῦτον εἱλόμην χεροῖν,
ὃς νῦν ὄλωλεν· οὐ κασιγνήτῃ στόμα
συνῆψ᾽ ὑπ᾽ αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ᾽ εἰς Πηλέως
μέλαθρα· πολλὰ δ᾽ ἀπεθέμην ἀσπάσματα
εἰσαῦθις, ὡς ἥξουσ᾽ ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἵων κακῶν
ἔῤῥεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
ἥτις, βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου,
ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγῃ χεροῖν,
βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη·
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ,
Λητὼ, τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ·
τοὺς δ᾽ ἐνθάδ᾽, αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ.
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κυάνεαι, κυάνεαι — στροφὴ α΄.

σύνοδοι θαλάσσας·
ἦν Οἶστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
εὔξενον ἐπ᾽ οἶδμα
διεπέρασέν ποτ᾽,
Ἀσιήτιδα γαῖαν
Εὐρώπας διαμείψας.
τίνες ποτ᾽; ἆρα τὸν εὔυδρον
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,
ἢ ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας,
ἔβασαν, ἔβασαν ἄμικτον
αἶαν, ἔνθα κούρα
διατέγγει βωμοὺς,
καὶ περὶ κίονας να-
ῶν αἷμα βρότειον.
ἦ ῥοθίοις εἰλατίνοις, ἀντιστροφὴ ά.
δικρότοισι κώπαις,
ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
ναΐον ὄχημα
λινοπόροις αὔραις,
φιλόπλουτον ἅμιλλαν
αὔξοντες μελάθροισιν.
φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ᾽, ἐπὶ
πήμασι βροτῶν, ἄπληστος ἀνθρώποις,
ὄλβου βάρος οἳ φέρονται.
πλάνητες ἐπ᾽ οἶδμα, πόλεις τε
βαρβάρους περῶντες.
κεναὶ δόξαι· γνώμα
δ᾽ οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου,
τοῖς δ᾽ εἰς μέσον ἥκει.

πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας, στροφὴ β'.
πῶς Φινεΐδας ἀΰπνους
ἀκτὰς ἐπέρασαν,
παράλιον αἰγιαλὸν
ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ
δραμόντες; ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρῄδων χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκυκλίοις
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς,
συριζόντων κατὰ πρύμναν
εὐναίων πηδαλίων,
αὔραις ἐννοτίαις, ἢ
πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλῆος,
δρόμους καλλισταδίους, Εὔ-
ξεινον κατὰ πόντον.
εἴθ' εὐχαῖσι δεσποσύνας ἀντιστροφὴ β'.
Λήδας Ἑλένα φίλα παῖς
ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
Τρῳάδα λιποῦσα πόλιν,
ἵν', ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱ-
ματηρὰν ἑλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ
δεσποίνας χερὶ θάνῃ,
ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
δουλείας ἐμέθεν δει-

λαίας παυσίπονος· καὶ
γὰρ ὀνείρασι συμβαίην
οἴκοις, πόλει τε πατρῴᾳ
τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν,
κοινὰν χάριν ὄλβῳ.

ΙΦ. ἀλλ' οἵδε, χέρας δεσμοῖς διδύμοις
συνερεισθέντες, χωροῦσι νέον
πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ἐν ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει,
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.

ΧΟ. ὦ πότνι', εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας
Ἕλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ,
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς, ὄντες ἱεροὶ, μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοὺς δ' ἔσω στείχοντες, εὐτρεπίζετε,
ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
φεῦ·
τίς ἄρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε,
πατήρ τ'; ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἵων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν,
ἀνάδελφος ἔσται; τὰς τύχας τίς οἶδ', ὅτῳ
τοιάδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν.

ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
πόθεν πόθ' ἥκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
ΟΡ. τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι;
οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὃς ἂν, μέλλων θανεῖν,
οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ,
οὐθ' ὅστις ᾅδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,
σωτηρίας ἄνελπις, ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
κακὼ συνάπτει· μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἐᾶν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς;
ΟΡ. τί δ' ἂν, μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις, γύναι,
ΙΦ. πότερον ἀδελφὼ μητρὸς ἐστὸν ἐκ μιᾶς;
ΟΡ. φιλότητί γ'· ἐσμὲν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν.
ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες, οὐ γελῴμεθ' ἄν.
ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα.
ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἔστι σοι;
ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἶ κεῖθεν γεγώς;
ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
ΟΡ. φεύγω, τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν, ἑκών.
ΙΦ. ἆρ' ἄν τί μοι φράσειας, ὧν ἐγὼ θέλω;
ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
ΟΡ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοὶ, σὺ τοῦδ' ἔρα.
ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος;
ΟΡ. ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
ΙΦ. φασίν νιν, οὐκέτ' οὖσαν, οἴχεσθαι δορί.
ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ΟΡ. ἥκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ΟΡ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.
ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
ΟΡ. ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ.
ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ΙΦ. ὦ πότνι'· ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ΟΡ. οὔπω νενόστηκ' οἶκον· ἔστι δ', ὡς λόγος.
ΙΦ. ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχών.

ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.
ΙΦ. Θέτιδος δ᾽ ὁ τῆς Νηρῆδος ἔστι παῖς ἔτι;
ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ᾽ ἔγημεν Αὐλίδι.
ΙΦ. δόλια γάρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονθότες.
ΟΡ. τίς εἶ ποθ᾽; ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ᾽ Ἑλλάδος.
ΙΦ. ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ᾽ οὖσ᾽ ἀπωλόμην.
ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ᾽ εἰδέναι τἀκεῖ, γύναι.
ΙΦ. τί δ᾽ ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ᾽ εὐδαιμονεῖν;
ΟΡ. τίς; οὐ γάρ, ὅν γ᾽ ἐγᾧδα, τῶν εὐδαιμόνων.
ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δή τις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΟΡ. οὐκ οἶδ᾽· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ᾽ εἴφ᾽, ἵν᾽ εὐφρανθῶ, ξένε.
ΟΡ. τέθνηχ᾽ ὁ τλήμων, πρὸς δ᾽ ἀπώλεσέν τινα.
ΙΦ. τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν᾽ ἐγώ.
ΟΡ. τί δ᾽ ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ᾽ ἀναστένω.
ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα χὡ θανών.
ΟΡ. παῦσαί νυν ἤδη, μηδ᾽ ἐρωτήσῃς πέρα.
ΙΦ. τοσόνδε γ᾽, εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.
ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ᾽, οὗτος ὤλεσεν.
ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος· ὡς τί δὴ θέλων;
ΟΡ. πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
ΙΦ. φεῦ·
ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
ΟΡ. ἀλλ᾽ οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν.
ΙΦ. λείπει δ᾽ ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον,
ΟΡ. λέλοιπεν, Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
ΙΦ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;

ΟΡ. οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾷν φάος.
ΙΦ. τάλαιν᾽ ἐκείνη, χὡ κτανὼν αὐτὴν πατήρ.
ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ᾽ ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;
ΟΡ. ἔστ᾽ ἄθλιός γε, κοὐδαμοῦ, καὶ πανταχοῦ.
ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι χαίρετ᾽· οὐδὲν ἦτ᾽ ἄρα.
οὐθ᾽ οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι
πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι,
κἀν τοῖς βροτείοις· ἓν δὲ λείπεται μόνον,
ὅτ᾽, οὐκ ἄφρων ὢν, μάντεων πεισθεὶς λόγοις,
ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
ΧΟ. φεῦ, φεῦ· τί δ᾽ ἡμεῖς, οἵ τ᾽ ἐμοὶ γεννήτορες;
ἆρ᾽ εἰσίν; ἆρ᾽ οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
ΙΦ. ἀκούσατ᾽· εἰς γὰρ δή τιν᾽ ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ᾽ ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπουδαῖς ἅμα,
κἀμοί· τὸ δ᾽ εὖ μάλιστα γ᾽ οὕτω γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ᾽ ἀρεσκόντως ἔχοι.
θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ᾽, ἀγγεῖλαί τί μοι,
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ᾽ ἐνεγκεῖν, ἥν τις, οἰκτείρας ἐμὲ,
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ᾽ ὕπο
θνήσκειν γε, τῆς θεοῦ ταῦτα δίκαι᾽ ἡγουμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον, ὅστις ἀγγεῖλαι, μολὼν
εἰς Ἄργος αὖθις, τὰς εμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ᾽, εἶ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς,
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα, χοὓς κἀγὼ θέλω,

σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν,
κούφων ἕκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τἄλλα πλὴν ἓν, ὦ ξένη.
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν.
ἡμᾶς δ' ὁ χρῄζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
αὐτὸς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
ὅν, οὐδὲν ἧσσον ἢ 'μὲ, φῶς ὁρᾷν θέλω.
ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῇ· πολλή δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
ΟΡ. θύσει δὲ τίς με, καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.
ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοὐκ εὐδαίμονα.
ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.
ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα, θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ᾽ ἱστορεῖν με χρή.
ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ᾽ εἰσὶν, οἷς μέλει τάδε.
ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ᾽, ὅταν θάνω;
ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ᾽ εὐρωπὸν πέτρας.
ΟΡ. φεῦ·
πῶς ἄν μ᾽ ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ᾽ εἶ,
ηὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὢν,
ἀλλ᾽, ὧν γε δυνατὸν, οὐδ᾽ ἐγὼ λείψω χάριν,
πολύν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ᾽ ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάνος
ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
ἀλλ᾽ εἶμι, δέλτον τ᾽ ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μή μου λάβῃς.
φυλάσσετ᾽ αὐτοὺς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὧν μάλιστ᾽ ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν,
λέγουσα, πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
ΧΟ κατολοφύρομαί σε — στροφὴ ά.
τὸν χερνίβων ῥανίσι
μελόμενον αἱμακταῖς.
ΟΡ. οἶκτος μὲν οὐ ταῦτ᾽, ἀλλὰ χαίρετ᾽, ὦ ξέναι.
ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, — στροφὴ β΄.
ὦ νεανία,
σεβόμεθ᾽ εἰς πάτραν

ὅτι ποτ᾽ ἐπεμβάσῃ.
ΠΥ. ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων.
ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαὶ, στροφὴ γ΄.
φεῦ, φεῦ· διόλλυσαι.
αἲ, αἲ, αἲ, αἴ.
πότερος ὁ μέλλων;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα
δίδυμα μέμονε φρὴν,
σὲ πάρος, ἢ σ᾽ ἀναστενάξω γόοις.
ΟΡ. Πυλάδη, πέπονθας ταυτὸ, πρὸς θεῶν, ἐμοί;
ΠΥ. οὐκ οἶδ᾽· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
ΟΡ. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ᾽ ἡμᾶς, τούς τ᾽ ἐν Ἰλίῳ πόνους,
νόστον τ᾽ Ἀχαιῶν, τόν τ᾽ ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ᾽, Ἀχιλλέως τ᾽ ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον᾽ ὡς ᾤκτειρεν! ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ᾽. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεία τις· οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ᾽ ἔπεμπε, καὶ τάδ᾽ ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ᾽, Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
ΠΥ. ἔφθης με μικρόν· ταυτὰ δὲ φθάσας λέγεις,
πλὴν ἕν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν·
ἀτὰρ διῆλθε χἄτερον λόγον τινά.
ΟΡ. τίν᾽; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
ΠΥ. αἰσχρὸν, θανόντος σοῦ, βλέπειν ἡμᾶς φάος.
κοινῇ τ᾽ ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κακὴν κεκτήσομαι,
Ἄργει τε, Φωκέων τ᾽ ἐν πολυπτύχῳ χθονί.

δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοὶ,
προδούς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος·
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν,
ῥάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι,
καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα, καὶ φοβούμενον ψόγον.
ΟΡ. εὔφημα φώνει. τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά·
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε, συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ,
κτενῶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ', οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω, πρὸς θεῶν λύσειν βίον·
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ'· ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
σωθεὶς δὲ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῷος οὑμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε,
τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφῳ·
ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ,

ἔρημα κήδη καὶ δόμους δρῶν πατρός.
καὶ χαῖρ᾽· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ᾽ εὗρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ,
ὦ πόλλ᾽ ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ᾽ ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ θέμενος, ὡς προσώταθ᾽ Ἑλλάδος
ἀπήλασ᾽ αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων·
ᾧ πάντ᾽ ἐγὼ δοὺς τἀμὰ, καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεί σ᾽ ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ᾽, ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ᾽ οὐ διέφθειρέν σέ πω
μάντευμα, καίτοι γ᾽ ἐγγὺς ἕστηκας φόνου·
ἀλλ᾽ ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.
ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ᾽ οὐδέν ὠφελεῖ μ᾽ ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ.
ΙΦ. ἀπέλθεθ᾽ ὑμεῖς, καὶ παρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
δέλτου μὲν αἵδε πολύθυροι διαπτυχαὶ,
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ᾽ ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ᾽. οὐδεὶς αὑτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ, ᾽πονοστήσας χθονὸς,
θῆται παρ᾽ οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
ΙΦ. ὅρκον δότω μοι, τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς

πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
ΟΡ. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;
ΟΡ. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ΙΦ. ναί.
πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰςβήσω σκάφος.
ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής.
ΙΦ. δώσω, λέγειν χρὴ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
ΙΦ. κἀγὼ σε σώσω Κυανέας ἔξω πέτρας.
ΟΡ. τίν' οὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν;
ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
ΠΥ. ἄνοστος εἴην.- τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
ΙΦ. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός.
ΠΥ. ἄκουε δὴ νῦν, ὃν παρήλθομεν λόγον.
ΙΦ. ἀλλ' αὖθις ἔσται καινὸς, ἢν καλῶς ἔχῃ.
ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἤν τι ναῦς πάθῃ,
χἠ δέλτος ἐν κλύδωνι, χρημάτων μέτα,
ἀφανὴς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ.
τἀνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφὴν,
αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·

ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμαινε δ', ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος, ὅ, τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστῃ παιδὶ τἀγαμέμνονος·
ἡ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
ΙΦ. ἥδ', ἣν ὁρᾷς σύ· μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὦ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
ΟΡ. Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὑρήμεθα;
ΙΦ. ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.
ΠΥ. ὦ θεοί.
ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ΠΥ. οὐδέν· πέραινε δ', ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὖν ἐρωτῶν εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
ΙΦ. λέγ', οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατὴρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
εἰς τήνδε δ' ᾤκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαὶ,
τάδ' ἐστὶ τὰ 'ν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
ΠΥ. ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
ἰδοὺ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,

Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
ΟΡ. δέχομαι, παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς,
τὴν ἡδονὴν πρῶτ᾽, οὐ λόγοις, αἱρήσομαι.
ὦ φιλτάτη μοι σύγγον᾽ ἐκπεπληγμένη,
ὅμως ἀπίστῳ, περιβαλὼν βραχίονι,
εἰς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ᾽ ἐμοί.
ΧΟ. ξεῖν᾽, οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
χραίνεις, ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε, κἀκ ταυτοῦ πατρὸς
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ᾽ ἀποστρέφου,
ἔχουσ᾽ ἀδελφὸν, οὐ δοκῶν ἕξειν ποτέ.
ΙΦ. ἐγώ σ᾽ ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσῃ λέγων;
τὸ δ᾽ Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν, ἥ τε Ναυπλία.
ΟΡ. οὐκ ἔστ᾽ ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος.
ΙΦ. ἀλλ᾽ ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ᾽ ἐγείνατο;
ΟΡ. Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ᾽ ἐγώ.
ΙΦ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;
ΟΡ. ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σὲ, μανθάνειν δ᾽ ἐμέ.
ΟΡ. λέγοιμ᾽ ἄν· ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.
Ἀτρέως Θυέστου τ᾽ οἶδα γενομένην ἔριν.
ΙΦ. ἤκουσα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ᾽ ἦν πέρι.
ΟΡ. ταῦτ᾽ οὖν ὑφήνασ᾽ οἶσθ᾽ ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς;
ΙΦ. ὦ φίλτατ᾽, ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτῃ φρενῶν.
ΟΡ. εἰκώ τ᾽ ἐν ἱστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;
ΙΦ. ὕφηνα καὶ τόδ᾽ εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
ΟΡ. καὶ λοῦτρ᾽ ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
ΙΦ. οἶδ᾽· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὤν μ᾽ ἀφείλετο.
ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;

ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ.
ΟΡ. ἃ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια,
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς,
ἣν χερσὶ πάλλων, παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμειαν Οἰνόμαον κτανὼν,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἀργόθεν, ὦ φίλος.
ΟΡ. κἀγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ' ἀδάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ,
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
ΙΦ. τόδ' ἔτι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
νεαρὸν τροφοῦ,
νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ
ψυχὰ, τί φῶ;
θαυμάτων πέρα
καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα.
ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ', ἐκ χερῶν με μὴ, πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος, φύγῃ. ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι,
ὦ πατρὶς Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς,
χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βίος.
ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρᾳ θῆκέ μοι
μελεόφρων πατήρ.
ΟΡ. οἴμοι· δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὁρᾶν ἐκεῖ.
ΙΦ. ἀνυμέναιος, σύγγον', Ἀχιλλέως,
εἰς κλισίαν λύκων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·
παρὰ δὲ βωμὸν ἦν
δάκρυα, καὶ γόοι.
ΟΡ. φεῦ, φεῦ χερνίβων ἐκεῖ.
ΙΦ. ᾤμωξα κἀγὼ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.
ἀπάτορ', ἀπάτορα
πότμον ἔλαχον.
ΟΡ. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ·
εἰ σόν γ' ἀδελφὸν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας
δαίμονος τύχᾳ τινὸς,
ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας.
ΙΦ. δειν' ἔτλαν, δειν' ἔτλαν,
ὤ μοι σύγγονε.
παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες
ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν
δαϊχθεὶς χειρῶν, ἃ
δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
τίνα σοι πόρον εὑρομένα,
πάλιν ἀπὸ πόλεως,
ἀπὸ φόνου, πέμψω

πατρίδ᾽ ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος
αἵματι σῷ παλαῖσαι;
τόδε τόδε σόν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν,
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῒ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ,
θανάτῳ πελάσεις ἆρα
βάρβαρα φῦλα,
καὶ διόδους ἀνόδους στείχων,
διὰ Κυανέας
μὴν στενοπόρου
πέτρας, μακρὰ κέλευθα
ναΐοις δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἂν οὖν τάδ᾽ ἂν,
ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ
τι τῶν ἀδοκήτων,
πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν
φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν;

ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
τάδ᾽ εἶδον αὐτὴ, καὶ κλύουσ᾽ ἀπαγγελῶ.
τὸ μὲν φίλους, ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ᾽ οἴκτων, κἀπ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐλθεῖν χρεὼν,
ὅπως, τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ᾽κβάντας τύχης,

καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τις πρόθυμος ᾖ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ', οὐδ' ἀποστήσει λόγου,
πρῶτον πυθέσθαι, τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
ΟΡ. τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.
ΙΦ. ὅδ' ἔστι γ' Ἀτρέως θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμοί;
ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
ΙΦ. χαῖρ', ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
ΟΡ. κἀμός γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
ΙΦ. ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδέ σοι κλύειν καλόν.
ΙΦ. σιγῶ. τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;
ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
ΙΦ. ἦπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
ΟΡ. οὔκ, ἀλλ' Ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς.
ΟΡ. ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
ΙΦ. ἔγνωκα, μητρὸς οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
ΟΡ. ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
ΙΦ. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.
ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν, ἢ σιγώμενον;
ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν, κακὰ
εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες· ἔνθεν μοι πόδα
εἰς τὰς Ἀθήνας δή γ' ἔπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄργει ποτὲ
Ζεὺς εἵσατ', ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μέν μ' οὐδεὶς ξένων
ἑκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
οἳ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον οἴκων, ὄντες ἐν ταὐτῷ στέγει.
σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα·
εἰς δ' ἄγγος ἴδιον, ἴσον ἅπασι, βακχίου
μέτρημα πληρώσαντες, εἶχον ἡδονήν.
κἀγὼ 'ξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
ἤλγουν δὲ σιγῇ, κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
μέγα στενάζων, οὕνεκ' ἦ μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾷν λεών.
ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἧκον, ἐς δίκην
τ' ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἥπερ ἦν Ἐριννύων,
εἰπὼν, ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι

ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ·
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ἕζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν·
ὅσαι δ' Ἐριννύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεὶ,
ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ, πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀποῤῥήξειν θανὼν,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
ἐντεῦθεν, αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ', Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
ἀλλ', ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον· ἂν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,
μανιῶν τε λήξω, καί σε, πολυκώπῳ σκάφει
στείλας, Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
ἀλλ', ὦ φιληθεῖσ', ὦ κασίγνητον κάρα,
σῶσον πατρῷον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
ὡς τἄμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.
ΧΟ. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν
τὸ Ταντάλειον σπέρμα, διὰ πόνων τ' ἀεί.
ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄργει γενέσθαι, καὶ σὲ, σύγγον', εἰσιδεῖν·
θέλω δ' ἅπερ σὺ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανοῦντί με
θυμουμένη, πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω.
σφαγῆς τε γάρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν,

σώσαιμι δ' οἴκους. τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω,
δέδοικα, καὶ τύραννον, ἡνίκ' ἂν κενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς γ' ἔνεστί μοι λόγος;
ἀλλ' εἰ μὲν ἕν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ' οἴσεις, κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς
ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίνεται καλόν.
τούτου δὲ χωρισθεῖσ', ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ' ἄν, τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόστου τύχοις.
οὐ μήν τι φεύγω γ', οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεὼν,
σώσασά σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν, ἐκ δόμων
θανὼν, ποθεινός· τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
ἅλις τὸ κείνης αἷμα· κοινόφρων δέ σοι
καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν, καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
ἥξω δέ γ', ἥνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω,
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.
γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν
κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' εἰς Παλλάδος,
καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
συνθεὶς τάδ' εἰς ἕν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν, ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ,
νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡ. ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;

ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡ. ἀλλ', εἴ σε σώσει κἀμὲ, κινδυνευτέον.

ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ᾔνεσα.

ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα;
ΙΦ. ὡς δὴ σκάτος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;
ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ΙΦ. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
ΟΡ. οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
ΟΡ. ποῖόν τι; δόξης μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω.
ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.
ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
ΙΦ. ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ.
ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι.
ΟΡ. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν;
ΙΦ. κἀκεῖνο νίψαι σου θιγόντος ὡς ἐρῶ.
ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερὸν εἶπας ἔκβολον;
ΙΦ. οὗ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
ΟΡ. σοὶ δή τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
ΙΦ. ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἔστ' ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
ΙΦ. ταυτὸν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.
ΟΡ. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
ΟΡ. καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ', ὅπως ἕξει καλῶς.
ΟΡ. ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.

ἀλλ' ἀντίαζε, καὶ λόγους πειστηρίους
εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.
ΙΦ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν, ἢ καλῶς ἔχειν,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ στερηθῆναι πάτρας,
φίλης τ' ἀδελφῆς, φιλτάτου τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω.
γυναῖκες ἐσμὲν φιλόφρον ἀλλήλων γένος,
σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε
φυγάς. καλόν τι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις παρῇ.
ὁρᾶτε δ', ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους
ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ', ἀλλὰ πρὸς σὲ δεξιᾶς,
σὲ, καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηΐδος,
γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων,
μητρὸς, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησὶν; ἢ τίς οὐ θέλει;
φθέγξασθε ταῦτα· μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους,
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασιγνητος τάλας.
ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον,
ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.
ΙΦ. ὄναισθε μύθων, καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες,
σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν, εἰσβαίνειν δόμους,
ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται ξένων.

ὦ πότνι᾽, ἥπερ μ᾽ Αὐλίδος κατὰ πτύχας
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,
σῶσόν με καὶ νῦν, τούσδε τ᾽· ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διά σ᾽ ἐτήτυμον στόμα.
ἀλλ᾽ εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ᾽ οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας — στροφὴ α.
Πόντου δειράδας, Ἀλκυών,
ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς·
ἐγώ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ᾽ Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ᾽ Ἄρτεμιν λοχείαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοίνικά θ᾽ ἁβροκόμαν,
δάφναν τ᾽ εὐερνέα, καὶ
γλαυκᾶς θάλλον ἱερὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ᾽, εἱλίσσουσαν ὕδωρ
κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς
μούσας θεραπεύει.

ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, — ἀντιστροφὴ α.
αἳ παρηΐδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἁνίκα πύργων
οὐλομένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν,
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.

ζαχρύσου δὲ δι᾽ ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κούραν,
παῖδ᾽ Ἀγαμεμνονίαν, λατρεύω,
βωμούς τε μηλοθύτας,
ζηλοῦσ᾽ ἄταν διαπαν-
τὸς δυσδαίμον᾽· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
οὐ κάμνεις σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία·
τὸ γὰρ μετ᾽ εὐτυχίας κακοῦσθαι
θνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μὲν, πότνι᾽, Ἀργεία — στροφὴ β΄.
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει.
συρίζων δ᾽ ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρείου Πανὸς
κώπαις ἐπιθωΰξει.
ὁ Φοῖβός θ᾽ ὁ μάντις, ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,
ἀείδων, ἄξει λιπαρὰν
εἰς Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ᾽ αὐτοῦ λιποῦσα,
βήσῃ ῥοθίαις πλάταις.
ἀέρι δ᾽ ἱστία, πρότονοι κατὰ
πρῴραν, ὑπὲρ στόλον
ἐκπετάσουσι πόδα
ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, — ἀντιστροφὴ α΄.
ἔνθ᾽ εὐάλιον ἔρχεται πῦρ.

οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα.
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
ἐς ἁμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἁβροπλούτοιο
ἐς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
φάρεα καὶ πλοκά-
μους περιβαλλομένα,
γένυσιν ἐσκίαζον.

ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
Ἑλληνίς; ἦ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
ΧΟ. ἥδ' ἔστιν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
ΘΟ. ἔα·
τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
ΙΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
ΘΟ. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;
ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὁσίᾳ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
ΘΟ. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς.
ΙΦ. οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
ΘΟ. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη.
ΘΟ. αὐτόματον, ἤ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
ΙΦ. αὐτόματον, ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.

ΘΟ. ἡ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
ΙΦ. ἥδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;
ΙΦ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
ΘΟ. Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.
ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
ΘΟ. ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις.
ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
ΘΟ. μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
ΘΟ. σοφήν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς, ὡς ᾔσθου καλῶς.
ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
ΘΟ. ὡς δή σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων;
ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.
ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
ΘΟ. τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖν ξένοιν πέρι;
ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
ΘΟ. οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;
ΙΦ. ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
ΘΟ. ὁσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
ΙΦ. καὶ τἀμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι.
ΘΟ. οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.

ΘΟ. ἄγ' ἔνθα χρῄζεις· οὐ φιλῶ τἄῤῥηθ' ὁρᾶν.
ΙΦ. ἁγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέν νιν μητροκτόνος.
ΙΦ. οὐ γάρ ποτέ νιν ἂν ἠράμην βάθρων ἄπο.
ΘΟ. δίκαιος ἡὐσέβεια καὶ προμηθία.
ΙΦ. οἶσθα νῦν ἅ μοι γενέσθω;
ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.
ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες.
ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν.
ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν.
ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι.
ΙΦ. κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους.
ΘΟ. ἔσται τάδε.
ΙΦ. κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογός.
σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.
ΘΟ. οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι.
ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν', ὅστις σημανεῖ.
ΘΟ. ποίας τύχας;
ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.
ΘΟ. μὴ συναντῷεν φόνῳ;
ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί.
ΘΟ. στεῖχε, καὶ σήμαινε σὺ,
μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.
ΙΦ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν,
καὶ φίλων δ' οὐδεὶς μάλιστα.
ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ.
ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ;
ΙΦ. ἅγνισον χρυσῷ μέλαθρον.

ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλῃς πάλιν;
ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι.
ΘΟ. τί χρή με δρᾶν;
ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.
ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω;
ΙΦ. ἢν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν—
ΘΟ. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστί μοι;
ΙΦ. θαυμάσῃς μηθέν.
ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς.
ΙΦ. εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι.
ΘΟ. συνεύχομαι.
ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους,
καὶ θεᾶς κόσμους, νεογνούς τ' ἄρσενας, ὡς φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων, τά τ' ἄλλ', ὅσα
προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια.
ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμον στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἢν νίψω φόνον
τῶνδε, καὶ θύσωμεν οὗ χρὴ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα· τἄλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω θεᾷ.
ΧΟ. εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, ὅν ποτε   στροφή.
Δηλίας ἐν καρποφόροις
γυάλοις χρυσοκόμαν

Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοφόν,
ἅ τ' ἐπὶ τόξων
εὐστοχίᾳ γάννυται,
φέρει νιν ἀπὸ
δειράδος ἐναλίας,
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ', ἀ-
στάκτων μάτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφάν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δρά-
κων, σκιερᾷ κατάχαλκος
εὐφύλλῳ δάφνᾳ,
γᾶς πελώριον τέρας, ἀμφ-
έπει μαντεῖον χθόνιον.
ἔτι μιν, ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων,
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων, ὑπὲρ
Κασταλίας ῥεέθρων γείτων, μέσον
γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰὼν παῖδ' ἀντιστροφή
ἀπενάσατο ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων,
νύχια χθὼν ἐτεκνώσατο
φάσματ' ὀνείρων,
οἳ πολέσιν μερόπων
τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ'.

ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
ὕπνου κατὰ δνοφερᾶς γᾶς εὐ-
νὰς ἔφραζον. Γαῖα δὲ
μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός· ταχύπους
δ' ἐς ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄ-
ναξ χέρα ψεδνὸν ἕλεξ'.
ἐκ Διὸς θρόνων,
Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῆνιν, νυχίους τ' ἐνοπάς.
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα,
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
παῦσε νυχίους ὀνείρους·
ἀπὸ δὲ μαντοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλε βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ,
πολυάνορι δ'
ἐν ξενόεντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓ. ὦ ναοφύλακες, βώμιοί τ' ἐπιστάται,
Θόας, ἄναξ γῆς τῆσδε, ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ', ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.
ΑΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε, καὶ δίωκέ νιν,
ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ΑΓ. ὁρᾶτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστι θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
ΧΟ. μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τοῦ ξένων δρασμοῦ μέτα;
ΑΓ. οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
ΧΟ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴποι τοὔπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ΑΓ. ὠή· χαλᾶτε κλῇθρα. τοῖς ἔνδον λέγω·
καὶ δεσπότῃ σημήναθ', οὕνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγελῶν κακῶν.
ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ΑΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἵδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς ἦς· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.
ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
ΑΓ. αὖθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις, ἣ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
ΘΟ. πῶς φής; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
ΑΓ. σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
ΘΟ. τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
ΑΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο.
ΘΟ. ὢ θαῦμα· πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
ΑΓ. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου.

σαφῶς δ᾽ ἀθρήσας καὶ κλύων, ἐκφρόντισον,
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
ΘΟ. λέγ᾽· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ.
ΑΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ᾽ ἀποστῆναι πρόσω
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόῤῥητον φλόγα
θύουσα, καὶ καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο.
αὐτὴ δ᾽ ὄπισθε δέσμ᾽ ἔχουσα τοῖν ξένοιν
ἔστειχε χερσί· καὶ τάδ᾽ ἦν ὕποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
χρόνῳ δ᾽ ἵν᾽ ἡμῖν δρᾷν τι δὴ δοκῇ πλέον,
ἀνωλόλυξε, καὶ κατῆδε, βάρβαρα
μέλη ματεύουσ᾽, ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἧμεν ἥμενοι χρόνον,
εἰσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
κτάνοιεν αὐτὴν, δραπέται τ᾽ οἰχοίατο.
φόβῳ δ᾽ ἃ μὴ χρῆν εἰσορᾷν καθήμεθα
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στείχειν ἵν᾽ ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.
κἀνταῦθ᾽ ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ᾽ ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας· ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς.
κοντοῖς δὲ πρῴραν εἶχον· οἱ δ᾽ ἐπωτίδων
ἄγκυραν ἐξανῆπτον· οἱ δὲ, κλίμακας

σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
πόντῳ δὲ δόντες, τὴν ξένην καθίεσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν,
δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
πρυμνησίων τε καὶ δι' εὐθυντηρίας
οἴακας ἐξῃροῦμεν εὐπρύμνου νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε,
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυηπόλον;
τίνος; τίς ὢν, τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός;
ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθῃς,
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
καὶ πρός σ' ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·
ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν,
ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο,
ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι,
ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν· οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν.
ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες, εὐλαβεστέρως
ἐμαρνάμεσθα, καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἔπι
σταθέντες, ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
κἀν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ναυβάταις τέγξαι πόδα,
λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν,

βὰς εἰς θάλασσαν, κἀπὶ κλίμακος θορὼν,
ἔθηκ᾽ ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς.
τό τ᾽ οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
ἄγαλμα, νηὸς δ᾽ ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεὼς
λάβεσθε κώπαις, ῥόθιά τε λευκαίνετε.
ἔχομεν γὰρ, ὧνπερ οὕνεκ᾽ Εὔξεινον πόρον
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
οἱ δὲ, στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι,
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ᾽, ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει· στόμα διαπερῶσα δὲ,
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ᾽, ἠπείγετο.
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης, νεὼς
ὤθει πάλιν πρυμνήσι᾽· οἱ δ᾽ ἐκαρτέρουν,
πρὸς κῦμα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
κλύδων παλίῤῥους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς εὔξατ᾽· ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με, τὴν σὴν ἱέριαν, πρὸς Ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ᾽ ἐμαῖς.
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
ναῦται δ᾽ ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
παιᾶνα, γυμνὰς ἐκ χερῶν ἐπωμίδας
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾔει σκάφος·
χὠ μέν τις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη ποσὶν,
ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀγκύρας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.
ἀλλ᾽ ἕρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·

εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ᾽ ἀνάκτωρ, Ἴλιόν τ᾽ ἐπισκοπεῖ
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ᾽ ἐναντίος·
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν τ᾽ ἀδελφὴν, ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ᾽ ἁλίσκεται.
ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῇ, πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
ΘΟ. ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς,
οὐκ, εἶα, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας,
παράκτιοι δραμεῖσθε κἀκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε; σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες, ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
οἱ δ᾽ ὠκυπομποὺς ἕλξετ᾽ εἰς πόντον πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς, ἢ κατὰ στυφλοῦ πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας.
ὑμᾶς δὲ, τὰς τῶνδ᾽ ἵστορας βουλευμάτων,
γυναῖκας, αὖθις, ἡνίκ᾽ ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες, οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.
ΑΘ. ποῖ, ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῆσδ᾽ Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων, ῥεῦμά τ᾽ ἐξορμῶν στρατοῦ·
πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ᾽ ἦλθ᾽ Ὀρέστης, τῶν τ᾽ Ἐριννύων χόλον
φεύγων, ἀδελφῆς τ᾽ Ἄργος εἰσπέμψων δέμας,
ἄγαλμά θ᾽ ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,

τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς·
πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δοκεῖς Ὀρέστην, ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
πόντου τίθησι, νῶτα πορθμεύων πλάτῃ.
μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
κλύεις γὰρ αὐδὴν, καίπερ οὐ παρὼν, θεᾶς,
χώρει λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σήν.
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
χῶρός τίς ἐστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις
ὅροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερὸς, Ἁλάς νιν οὑμὸς ὀνομάζει λεώς·
ἐνταῦθα, τάξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς, πόνων τε σῶν,
οὓς ἐξεμόχθεις, περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα,
οἴστροις Ἐριννύων· Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
τολοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν·
νόμον τε θέσθαι τόνδ', ὅθ' ἑορτάζῃ λεὼς,
τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος·
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς, αἷμά τ' ἐξαννυέτω
ὁσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
οὗ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σου θήσουσιν, εὐπήνους ὑφὰς,
ἃς ἂν γυναῖκες, ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς,
λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι,
γνώμης δικαίας οὕνεκ', ἐκσώσασά σε
καὶ πρίν γ', Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας

κρίνασ᾽, Ὀρέστα, καὶ νόμισμ᾽ εἰς ταυτόγε,
νικᾷν, ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάθῃ.
ἀλλ᾽ ἐκκομίζου σὴν κασίγνητον χθονὸς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

ΘΟ. ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ᾽ Ὀρέστῃ τ᾽, εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ᾽, ἀδελφῇ τ᾽ οὐχὶ θυμοῦμαι, τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ᾽ εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ᾽ Ἑλλάδ᾽ εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κελευσμ᾽ ἐφίεται.
παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ᾽ ἐρετμά· σοὶ τάδ᾽ ὡς δοκεῖ, θεά.

ΑΘ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.
ἴτ᾽, ὦ πνοαὶ, ναυσθλοῦτε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ᾽ εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ᾽ ἐγὼ,
σώζουσ᾽ ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.
ἴτ᾽ ἐπ᾽ εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.

ΧΟ. ἀλλ᾽, ὦ σεμνὴ παρά τ᾽ ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα,
δράσομεν οὕτως, ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὸν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

P H Σ O Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος, παῖς μὲν Στρυμόνος, τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης, κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. Ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. Ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλακῶν Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι· περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. Ὁ γοῦν Δικαίαρχος ἐπιτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως·

Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος —

Καὶ ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως·

Ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος,
Παλλὰς, παρῶμεν. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς,
λόγχῃ βιαίᾳ γ᾽ Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλγιον βάρος,
ἐξ οὗ γ᾽ ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας,
καὶ σῆς, Ἀθήνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου, βίᾳ πρόῤῥιζον ἐκτετριμμένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.
ΕΚΤΩΡ.
ΑΙΝΕΙΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΠΟΙΜΗΝ.
ΡΗΣΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
τὶς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληδόνα μύθων,
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν, πῆχυν ἐρείσας,
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἕκτωρ, καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ΕΚ. τίς ὅδ'; ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνήρ;
τί τὸ σῆμα; θροεῖ.
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρή.
ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς.
ΕΚ. τί φέρῃ θορύβῳ;
ΧΟ. θάρσει.
ΕΚ. θαρσῶ.
μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
ΧΟ. οὐκέτι.
ΕΚ. τί σὺ γὰρ, φυλακὰς προλιπὼν, ἤδη

κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν᾽ ἔχων
νυκτηγορίαν; οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας Ἀργείου νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;

ΧΟ. ὁπλίζου χέρα σύμμαχον, Ἕκτορ· στροφή.
βᾶθι πρὸς εὐνὰς,
ὄτρυνον ἔγχος ἀείρειν· ἀφύπνισον·
πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον·
ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππου
τίς δ᾽ εἶσ᾽ ἐπὶ Πανθοίδαν, ἢ τὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
ποῦ δὲ γυμνητῶν μόναρχοι,
τοξοφόροι τε Φρυγῶν;
ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.

ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ᾽ ἀκούειν,
τὰ δὲ θαρσύνεις· κοὐδὲν καθαρῶς.
ἀλλ᾽ ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβῇ, φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν; τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.

ΧΟ. πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας, Ἕκτορ, ἀντιστρ.
πᾶσαν ἀν᾽ ὄρφναν·
διϊπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖσι σταθμά.
πᾶς δ᾽ Ἀγαμεμνονείαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκηνὰν,
νέαν τιν᾽ ἐφιέμενοι βάξιν.
οὐ γάρ πω πάρος ὧδ᾽ ἐφοβήθη

ναυσίπορος στρατιά.
σοὶ δ᾽, ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
ἤλυθον ἄγγελος, ὡς ἄν
μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς.
ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ,
λαθόντες ὄμμα τοὐμόν, αἴρεσθαι φυγὴν
μέλλουσι· σαίνει μ᾽ ἔννυχος φρυκτωρία.
ὦ δαῖμον, ὅστις μ᾽ εὐτυχοῦντ᾽ ἐνόσφισας,
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ᾽ ἀναλῶσαι δορί.
εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν,
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἰέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆσθαί τ᾽ εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ·
ἀλλ᾽ οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες,
μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ᾽ Ἀχαιῶν μηδέν᾽ ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ᾽ οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ᾽ ὕπνου,
ὡς ἄν τις αὐτῶν, καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι,
νῶτον χαραχθεὶς, κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ·
οἱ δ᾽ ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν.
ΧΟ. Ἕκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·

ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.
ΕΚ. τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
ΧΟ. οὐκ οἶδ᾽· ὕποπτον δ᾽ ἐστὶ κάρτ᾽ ἐμῇ φρενί.
ΕΚ. πάντ᾽ ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.
ΧΟ. οὔπω πρὶν ἧψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
ΕΚ. οὐδ᾽ ὧδέ γ᾽ αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
ΧΟ. σὺ ταῦτ᾽ ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
ΕΚ. ἁπλοῦς ἐπ᾽ ἐχθροῖς μῦθος, ὁπλίζειν χέρα.
ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ᾽ Αἰνέας, καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς,
στείχει, νέον τι πρᾶγμ᾽ ἔχων φίλοις φράσαι.
ΑΙ. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι, καὶ κεκίνηται στρατός;
ΕΚ. Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας σέθεν.
ΑΙ. τί δ᾽ ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ᾽ εὐφρόνην;
ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες, κἀπιβαίνουσιν νεῶν.
ΑΙ. τί τοῦδ᾽ ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ΕΚ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρὸς,
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐσαύριον,
ἀλλ᾽, ἐκκέαντες πύρσ᾽, ἐπ᾽ εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ᾽ ἀφορμήσειν χθονός.
ΑΙ. σὺ δ᾽ ὡς τί δράσων πρὸς τάδ᾽ ὁπλίζῃ χέρα;
ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρώσκοντας νεῶν
λόγχῃ καθέξω, κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν, καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
ΑΙ. εἴθ᾽ ἦσθ᾽ ἀνὴρ εὔβουλος, ὡς δρᾶσαι χερί.

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς·
ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἐξήρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καί τοι, περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν.
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
ἢν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
νικῶν δ', ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς, ὡς δοκεῖς, ἀναρπάσαι·
αἴθων γὰρ ἁνὴρ, καὶ πεπύργωται χερί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ,
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἂν μὲν αἴρωνται φυγὴν,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἥδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
βουλευσόμεσθα. τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ.

ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μετατιθέμενος νόει· στροφή.
σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν

πέλας, ὅ τι ποτ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται.
ΕΚ. νικᾶτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἁνδάνει τάδε.
στεῖχων δὲ, κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ', ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μέν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, καὶ παρὼν εἴσῃ λόγον.
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
ὡς οὐ μενοῦντά μ', ἀλλὰ προσμίξω νεῶν
ὁλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.
ΑΙ. πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σὺν σοὶ δέ μ' ὄψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέῃ.
ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ,
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν·
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
ἥξω· 'πὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις,
Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
νῦν δὶς τόσως ἔθηκας εὐκλεέστερον.
ΔΟ. οὐκοῦν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι· παντὶ γὰρ προσκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.

ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω.
τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχλου τυραννίδος.
ΕΚ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ,
ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν.
ΕΚ. τί δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
ΔΟ. ἑλὼν Ἀχαιοὺς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
ΔΟ. κτεῖν', οὔ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας.
ΕΚ. οὐ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν;
ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ παρών.
ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.
ΕΚ. τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσεις γέρας;
ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵπποιν ἐμοί·
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.
ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον.
ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.

σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρψῃ, τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
ΧΟ. μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν· ἀντ.
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσῃ,
πόνος δ' εὐκλεής.
μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκα·
τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.
ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' εἰς δόμους ἐφέστιος,
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι.
κεῖθεν δ' ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
ΧΟ. ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν;
ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασι.
ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάγη;
ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἅψομαι δοράν,
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
δίβαμός εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ·
ἔχεις δὲ τοὔργον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
ΔΟ. σωθήσομαί τε, καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
οἴσω κάρα σοι· σύμβολον δ' ἔχων σαφὲς,
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν·

ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟ. Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας   στροφὴ α΄.
ναὸν ἐμβατεύων,
Ἄπολλον, ὦ δία κεφαλὰ, μόλε το-
ξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἁγεμὼν, σωτήριος
ἀνέρι πομπᾶς
καὶ γενοῦ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκληρία, καὶ στρατιᾶς   ἀντιστρ. α΄.
Ἑλλάδος διόπτας
ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας
οἴκων πάτρας Ἰλιάδος.
Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη,
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
τὰς πόντιος Αἰακίδᾳ
Πηλεῖ δίδωσι δαίμων·
ἐπεὶ πρό τ' οἴκων,   στροφὴ β΄.
πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος
ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν.
ἄγαμαι λήματος· ἦ σπάνις
τῶν ἀγαθῶν; ὅταν ᾖ
δυσάλιος ἐν πελάγει,
καὶ σαλεύῃ πόλις,
ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος·
ἔνι δὲ θάρσος

ἐν αἰχμαῖς ποτὲ Μυσῶν,
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν᾽ ἄνδρ᾽ Ἀχαιῶν — ἀντιστροφὴ β΄.
ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς
οὐτάσει ἐν κλισίαις;
τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ
γαίας ἕλοι Μενέλαν.
κτανὼν δ᾽, Ἀγαμεμνόνειον
κρᾶτ᾽ ἐνέγκοι Ἑλέ-
νᾳ κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον,
ὃς ἐπὶ πῶλον,
ὃς ἐπὶ τὰν Τροίαν χι-
λιόναυν ἦλυθ᾽ ἔχων στρατιάν.

ΑΓ. ἄναξ, τοιούτων δεσπόταισιν ἄγγελος
εἴην τολοιπόν, οἷά σοι φέρω μαθεῖν.

ΕΚ. ἦ πόλλ᾽ ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπόταις τευχεσφόροις
ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν᾽ οὐ πρέπει.
οὐκ οἶσθα δῶμα τοὐμόν, ἢ θρόνους πατρός,
οἷς χρὴ γεγωνεῖν σ᾽ εὐτυχοῦντα ποίμνια;

ΑΓ. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμέν· οὐκ ἄλλως λέγω·
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

ΑΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα·
ἀνὴρ γάρ, ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
στείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇδε γῇ.

ΕΚ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓ. Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
ΑΓ. ἔγνως· λόγου δὲ δὶς τόσου μ' ἐκούφισας.
ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ;
ΑΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα·
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν, αὐτόριζον ἑστίαν χθονὸς,
παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλῇ γὰρ ἠχῇ Θρῄκιος ῥέων στρατὸς
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἵεμεν
ποίμνας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά·
πρὶν δὴ δι' ὤτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα, καὶ μετέστημεν φόβου.
στείχων δ' ἄνακτος προὐξερευνητὰς στρατοῦ,
ἀνιστόρησα Θρῃκίοις προσφθέγμασι,
τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος,
στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
καὶ πάντ' ἀκούσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον, ὥστε δαίμονα,
ἑστῶτ' ἐν ἱππείοισι Θρῃκίοις ὄχοις.
χρυσῇ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον
πώλων ἔκλῃε, χιόνος ἐξαυγεστέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἔλαμπε· Γοργὼ δ', ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς,
χαλκῆ, μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.

στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δυναίμην, ὡς ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν.
πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοὶ τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνὴς ὁμαρτεῖ, Θρῃκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν, οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ,
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
ΧΟ. ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες,
ἕρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθόν.
ΕΚ. πολλοὺς, ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόρυ,
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστὶν, εὑρήσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν, ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίᾳ φίλος.
ἥκει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις
αἱροῦσι λείαν, οὐδὲ συγκαμὼν δορί.
ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίζεις κἀπίμομφος εἶ φίλοις.
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σῴζοντες Ἴλιον πάλαι.
ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ᾑρηκέναι;
ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοὐπιὸν σέλας θεοῦ.
ΧΟ. ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.
ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ΑΓ. ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.
φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον.
ΧΟ. ὅδ' οὖν ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ, πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·

χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.
ΕΚ. σύ τ' εὖ παραινεῖς, καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτευχὴς δ', οὕνεκ' ἀγγέλου λόγων,
Ῥῆσος παρέστω τῆδε σύμμαχος χθονί.
ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν, ἁ Διὸς παῖς στροφὴ ά.
εἴργοις στομάτων φθόνον·
φράσω γὰρ δὴ, ὅσον μοι
ψυχᾷ πρόσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.
ἥκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἥκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
ἀσπαστὸς, ἐπεί σε χρόνῳ
Πιερὶς μάτηρ, ὅ, τε καλλιγέφυ-
ρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμών· ὅς ποτε τᾶς μελῳδοῦ ἀντιστρ. ά.
μούσας δι' ἀκηράτων
δινηθεὶς ὑδροειδὴς
κόλπων, σὰν ἐφύτευσεν ἥβαν.
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
ἥκεις, διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις.
νῦν, ὦ πατρὶς, ὦ Φρυγία,
ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.
ἆρά ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ στροφὴ β΄.
Τροία τοὺς προπότας παναμερεύσει
θιάσους ἐρώτων
ψαλμοῖσι, καὶ κυλίκων οἰνοπλανήτοις
ὑποδεξίαις ἁμίλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς.

ὦ φίλος, εἴθε μοι,
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
ξας τάδ᾽, ἐς οἶκον ἔλθοις.
ἐλθὲ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον   ἀντιστροφὴ β΄.
Πηλείδα προβαλοῦ κατ᾽ ὄμμα πέλταν,
δοχμίαν πεδαίρων,
σχιστὰν παρ᾽ ἄντυγα κώλοις ἐρεθίζων,
δίβολόν τ᾽ ἄκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ οὔτις ὑποστὰς
Ἀργείας πότ᾽ ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει,
ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ
φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰὼ, ἰώ·
μέγας ὦ βασιλεῦ· καλὸν, ὦ Θρῄκη,
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν·
ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν,
κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους
παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
θεὸς, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης,
ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
Μούσης ἥκων, καταπνεῖ σε.

ΡΗ. χαῖρ᾽, ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
Ἕκτορ· παλαιᾷ σ᾽ ἡμέρᾳ προσεννέπω.
χαίρω δέ σ᾽ εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ᾽ ἐγὼ
τείχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

ΕΚ. παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρῃκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
τἀληθὲς αἰεὶ, κοὐ διπλοῦς πέφυκ᾽ ἀνήρ.

πάλαι, πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοὐπὶ σ᾽ Ἀργείων ὕπο
Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις, ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις,
οὐκ ἦλθες, οὐδ᾽ ἤμυνας οὐδ᾽ ἐπεστράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ᾽, ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ᾽ ἐγγενὴς ὤν, βάρβαρός τε, βαρβάρους
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
Θρῃκῶν ἄνακτα τῇδ᾽ ἔθηκ᾽ ἐγὼ χερὶ,
ὅτ᾽ ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τε γῆν
Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα,
ἔῤῥηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν
παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων νοσούντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
οἱ δ᾽ οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει·
οἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ὅπλοις καὶ παρ᾽ ἱππείοις ὄχοις
ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
πυκνὴν ἄμυστιν, ὡς σὺ, δεξιούμενοι.
ταῦθ᾽, ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ᾽ ὄντ᾽ ἐλεύθερον,
καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ᾽ ὄμμα σόν.
ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καὐτὸς, εὐθεῖαν λόγων
τέμνων κέλευθον, κοὐ διπλοῦς πέφυκ᾽ ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σὺ, τῆσδ᾽ ἀπὼν χθονὸς,

λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην.
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι Σκύθης λεὼς
μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν,
ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἀκτὰς, Θρῆκα πορθμεῦσαι στρατόν·
ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος εἰς γαῖαν Σκύθης
ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῄξ τε συμμιγὴς φόνος.
τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ πέδον
Τροίας ἱκέσθαι, σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν,
ἥκω, περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα,
οὐχ, ὡς σὺ κομπεῖς, τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα
κρυσταλλόπηκτα Παιονάς τ' ἐπεζάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις οἷα τλὰς πορπήμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως.
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος,
κοὐδὲν περαίνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
πίπτεις, κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην.
ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει,
πέρσαντι πύργους, ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν,
κτεῖναί τ' Ἀχαιούς· θἠτέρᾳ τ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους.
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' αἱρέτω χερί·
ἐγὼ γὰρ ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερον μολών.

ΧΟ. ἰώ, ἰώ· φίλα θροεῖς, σύστημα.
φίλος Διόθεν εἶ· μόνον
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
εἴργειν· τὸ δὲ νάϊον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν οὔτε νῦν τιν᾽ ἀνδρῶν
ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω.
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν
ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ᾽ Αἴας ὑπομεῖναι;
εἶ γὰρ ἐγὼ τόδ᾽ ἦμαρ εἰς- .
ἴδοιμ᾽, ἄναξ, ὅπως πολυφόνου
χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχᾳ.
ΡΗ. τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω· σὺν δ᾽ Ἀδραστείᾳ λέγω·
ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ᾽ ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν, θεοῖσί τ᾽ ἀκροθίνι᾽ ἐξέλης,
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ᾽ Ἀργείων θέλω,
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ᾽ ἐκπέρσαι δορὶ,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ᾽ ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
πόλιν νεμοίμην, ὡς τοπρίν ποτ᾽, ἀσφαλῆ,
ἦ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
τὰ δ᾽ ἀμφί τ᾽ Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾴδι᾽, ὡς λέγεις, δορί.
ΡΗ. οὐ τούσδ᾽ ἀριστέας φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
ΕΚ. κοὐ μεμφόμεσθά γ᾽, ἀλλ᾽ ἄδην ἐλαύνομεν.
ΡΗ. οὐκοῦν, κτανόντες τούσδε, πάντ᾽ εἰργάσμεθα.
ΕΚ. μὴ νῦν τὰ πόῤῥω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.

ΡΗ. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή;
ΕΚ. πολλῆς γὰρ ἄρχω, κἀνθάδ' ὤν, τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαιόν, εἴτε δεξιὸν κέρας,
εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι, καὶ καταστῆσαι στρατόν.
ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω.
εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγῇ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον,
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.
ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
ΕΚ. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ.
ΡΗ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
ΕΚ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ,
χὠ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἱμυλώτατον
κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασύς,
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας·
ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν ἔννυχος μολών,
κλέψας ἄγαλμα, ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει·
ἤδη δ' ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολήν,
εἰσῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Ἀργείους κακὰ
ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος·
κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν,
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὑρίσκεται,
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσων· κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν.
ΡΗ. οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρᾳ
κτεῖναι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.

τοῦτον δ', ὃν ἵζειν φῂς σὺ κλωπικὰς ἕδρας,
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπείρας ῥάχιν,
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον·
ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.

ΕΚ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη
δείξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἤν τι καὶ δέῃ,
μέμνησ' ἀκούσας, Θρῃκί τ' ἄγγειλον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτὶ, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς,
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς.

ΧΟ. τίνος ἁ φυλακά; τίς ἀμείβει — στροφή.
τὰν ἐμάν; πρῶτα
δύεται σημεῖα, καὶ ἑπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι·
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν,
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;
ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς
γίγνεται, καὶ τίς πρὸ δόμων;
ὅδε γάρ ἐστιν ἀνήρ.

ΗΜ. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;

ΗΜ. Μυγδόνος υἱόν φασιν Κόρυβον.

ΗΜ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ;

ΗΜ. Κίλικας Παιόνων στρατὸς ἤγειρεν.
ΗΜ. Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
ΗΜ. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.
ΗΜ. καὶ μὴν ἀΐω· Σιμόεντος — ἀντιστροφή
ἡμένα κοίτας
φονίας, ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ
μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα·
ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν
ποίμνια· νυκτιδρόμου
σύριγγος ἰὰν κατακούω.
θέλγει δ' ὄμματος ἕδραν
ὕπνος· ἅδιστος γὰρ ἔβα
βλεφάροισι πρὸς ἀοῦς.
ΗΜ. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπός, ὃν ναῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν;
ΗΜ. ταρβῶ, χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
ΗΜ. ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν,
διόλωλε, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.
ΗΜ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας, ἢ κενὸς ψόφος
στάζει δι' ὤτων; τευχέων τινὰ κτύπον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ᾐσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.

ΟΔ. ὅρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
ΔΙ. φυλάξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθεὶς πόδα.
ΟΔ ἢν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα·
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραξεν Ἕκτορος
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε.
ΟΔ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;
ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἕκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
ΔΙ. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ εὕρομεν
τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ΟΔ. στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμου πέλας·
σώζει γὰρ αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν, ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Πάριν μολόντε, χρὴ καρατομεῖν ξίφει.
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ, πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
ζητῶν, δυνήσῃ τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχρόν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον.
ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ, κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα, σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
πείθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.
ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων
χωρεῖτε, λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῷν Ἕκτορ' ἢ Πάριν θεὸς

δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ;
ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον,
οὔτε σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι,
τείχη κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχῃ πλατεῖαν εἰςδρομὴν ποιούμενον.
τοῦτον κατακτὰς, πάντ' ἔχεις· τὰς δ' Ἕκτορος
εὐνὰς ἔασον καὶ καρατόμους σφαγάς·
ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.
ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ᾐσθόμην
τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν, ἐν πόνοισι γὰρ
παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε.
τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασται φράσον,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;
ΑΘ. ὅδ' ἐγγὺς ἧσται, κοὐ συνήθροισται στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν
Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
πέλας δὲ πῶλοι Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων
λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
στίλβουσι δ', ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
ταύτας, κτανόντες δεσπότην, κομίζετε,
κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου
τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.
ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρῄκιον λεών,
ἢ 'μοὶ πάρες γε· σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.
ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ·
τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.

ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
ΔΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται;
ΑΘ. μόνος πρὸς εὐνὰς, ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
ΔΙ. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή;
ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον·
τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χερὸς θανεῖν.
ἀλλ', ὥπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν,
σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν,
οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποί τινες.
ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρευμενὴς Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ', εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ
ἥκω, πορεύουσ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θρήκιον θεᾶς
Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
ΠΑ. ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
κἀμοί. μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον,
κρίνας σε, φημὶ τῇδε προσθέσθαι πόλει.

ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς· φήμη δέ τις
φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς κατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν· χὡ μὲν οὐκ εἰδὼς λέγει,
ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φράσαι·
ὧν οὕνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἕκτορος.
ΑΘ. μηδὲν φοβηθῇς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον.
Ἕκτωρ δὲ φροῦδος, Θρῇκα κοσμήσων στρατόν.
ΠΑ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς τε πιστεύω λόγοις.
τάξιν φυλάξων εἶμ', ἐλεύθερος φόβου.
ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν.
γνώσῃ δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὑμᾶς δ' ἀΰτῶ, τοὺς ἄγαν γ' ἐῤῥωμένους,
Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης,
ἵπποι τ' ἔχονται· πολέμιοι δ' ᾐσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστ' ἐχρῆν
φεύγειν πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων· τί μέλλετε,
σκηπτοῦ 'πιόντος πολεμίων, σῶσαι βίον;
ΧΟ. ἔα, ἔα· βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε· σύστημα.
θεῖνε, θεῖνε· τίς δ' ἀνήρ;
λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.
κλῶπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινοῦσι στρατόν.
δεῦρο, δεῦρο πᾶς.
τούσδ' ἔχω, καὶ τούσδ' ἔμαρψα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;
ΟΔ. οὔ σε χρὴ εἰδέναι· θανῇ γὰρ σήμερον, δράσας κακῶς.

ΧΟ. οὐκ ἐρεῖς σύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων
μολεῖν;
ΟΔ. ἴστω· θάρσει.
ΧΟ. πέλας τις ἴθι· παῖε, παῖε, πᾶς τις ἄν.
ΗΜ. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὸν κτανοῦντά σε.
ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις.
ΧΟ. οὐ μενῶ.
ΗΜ. ἆ, ἆ· φίλον ἄνδρα μὴ θένης.
ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα;
ΟΔ. Φοῖβος.
ΗΜ. ἔμαθον· ἴσχε πᾶς δόρυ.
ΗΜ. οἶσθ᾽ ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;
ΟΔ. τῇδε πῇ κατείδομεν.
ΗΜ. ἕρπε πᾶς κατ᾽ ἴχνος αὐτῶν, ἢ βοὴν ἐγερτέον.
ΗΜ. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν
φόβῳ.
ΗΜ. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; στροφή.
τίς, ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται,
χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήσω;
τίνι προσεικάσω;
ὅστις δι᾽ ὄρφνας ἦλθ᾽ ἀδειμάντῳ ποδὶ,
διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας;
Θεσσαλὸς, ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;
ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον;
τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας;
ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν;
ΗΜ. ἆρ᾽ ἔστ᾽ Ὀδυσσέως τοὔργον, ἢ τίνος τόδε;

ΗΜ. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή;
ΗΜ. δοκεῖς γάρ;
ΗΜ. τί μὴν οὔ;
ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.
ΗΜ. τίν᾽ ἀλκήν; τίν᾽ αἰνεῖς;
ΗΜ. Ὀδυσσῆ.
ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ.
ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος ἀντιστροφή.
κατὰ πτόλιν, ὕπαφρον ὄμμ᾽ ἔχων,
ῥακοδύτῳ στολῇ
πυκασθεὶς, ξιφήρης
κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
βίον δ᾽ ἐπαιτῶν εἷρπ᾽ ἀγύρτης τις λάτρις,
ψαφαρόχρουν κάρα πολύπινές τ᾽ ἔχων·
πολλὰ δὲ τὴν
βασιλίδ᾽ ἑστίαν Ἀτρειδῶν κακῶς
ἔβαζε, δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
ὄλοιτο δ᾽, ὄλοιτο πανδίκως,
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν πόδος ἴχνος βαλεῖν.
ΗΜ. εἴτ᾽ οὖν Ὀδυσσέως, εἴτε μὴ, φόβος μ᾽ ἔχει·
Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
ΗΜ. τί λάσκων;
ΗΜ. δυσοίζων.
ΗΜ. τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς;
ΗΝ. καθ᾽ ἡμᾶς περᾶσαι.
ΗΜ. τίν᾽ ἀνδρῶν;
ΗΜ. οἳ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
ΟΙ. ἰώ· δαίμονος τύχα βαρεῖα· φεῦ, φεῦ. ἐπῳδός
ΗΜ. ἔα· σίγα πᾶς.

ΗΜ. ἀβρίξ· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
ΟΙ. ὢ συμφορὰ βαρεῖα Θρῃκῶν συμμάχων.
ΗΜ. τίς ὁ στένων;
ΟΙ. ἰώ·
δύστηνος ἐγώ, σύ τ', ἄναξ Θρῃκῶν,
ὢ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών,
οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν.
ΧΟ. τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
ἀμβλῶπες αὐγαί, κοὔ σε γινώσκω τορῶς.
ΟΙ. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;
ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ
τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω διοπῶν στρατιᾶς,
οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας;
ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων.
ΟΙ. ἔῤῥει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.
οἵα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω. πῶς δ' ἂν ὀλοίμην;
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
ΧΟ. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας.
ΟΙ. κακῶς πέπρακται, κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἴσχιστα· καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε.
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μέν, εἰ θανεῖν χρεών,

λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὔνασ' Ἑκτορεία χείρ,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι· φαύλως δ' εὕδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν πρὸς ἀλκήν, ἀφθόνῳ μετρῶ χερί·
λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης. ὡς δ' ἐκινήθην ἐγώ,
ἐπτηξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
ἤπυσα δ' αὐτοῖς, μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οἶδ', ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται·
ἵππους γάρ, ἃς ἔθρεψα κἀδιφρηλάτουν,
Ῥήσῳ παρεστὼς, εἶδον, ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν·
θείνοντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἤλαυνον· αἱ δ' ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων
θυμὸν πνέουσαι, κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι

πώλοισιν, ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος·
κλύω δ', ἐπάρας κρᾶτα, μυχθισμὸν νεκρῶν·
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός·
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον
παίει παραστὰς νείαιραν εἰς πλευρὰν ξίφει
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ᾐσθόμην
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ', ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων, ἵεσαν φυγῇ πόδα.
ἆ, ἆ·
ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός· εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι, λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

ΧΟ. ἡνίοχε Θρῃκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δύσοιζ', οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
Ἕκτωρ δὲ καὐτός, συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ' ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.

ΕΚ. πῶς, ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατός,
κοὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς τίσει δίκην
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες, τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.

εὖ νῦν τόδ᾽ ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατὴρ,
ἤ τοι μαράγνα γ᾽, ἢ καρανιστὴς μόρος
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ᾽, ἢ τὸν Ἕκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟ. ἰὼ, ἰώ· μέγας ἐμοὶ μέγας ἀγών. σύστημα.
ὦ πολιοῦχον κράτος,
τότ᾽ ἆρ᾽ ἔμολον, ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ᾽ ἐν εὐφρόνῃ
οὔτ᾽ ἐκοίμισ᾽, οὔτ᾽ ἔβριξα,
οὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας
πηγάς. μή μοι κότον, ὦ ἄνα, θῇς,
ἀναίτιος γὰρ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
ἔργ᾽ ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον·
οὐ παραιτοῦμαι.

ΟΙ. τί τοῖσδ᾽ ἀπειλεῖς, βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ᾽ ἔδρασας· οὐδέν᾽ ἂν δεξαίμεθα
οὔθ᾽ οἱ θανόντες, οὔτ᾽ ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον. μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ἐρασθεὶς, ὧν ἕκατι συμμάχους
τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ᾽ ἐπισκήπτων μολεῖν.
ἦλθον· τεθνᾶσιν. εὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατῄσχυν᾽, ἢ σὺ, συμμάχους κτανών.
μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥς τις Ἀργείων μολὼν
διώλεσ᾽ ἡμᾶς. τίς δ᾽ ὑπερβαλὼν λόχους

Τρώων ἐφ᾽ ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἧσο, καὶ Φρυγῶν στρατός.
τίς οὖν τέτρωται; τίς τέθνηκε συμμάχων
τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ᾽· οἱ δὲ μειζόνως
παθόντες, οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
ἁπλῶς δ᾽ Ἀχαιῶν οὐδέν᾽ αἰτιώμεθα·
τίς δ᾽ ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ᾽ εὐφρόνην
Ῥήσου μολὼν ἐξεῦρεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ᾽ ἀφιγμένον
τὸ πάμπαν ᾖσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.
ΕΚ. χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδ᾽ Ἀχαϊκὸς λεώς,
κοὐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
ἐν σοὶ δ᾽ ἂν ἀρχοίμεσθα. μή μ᾽ ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων, ὥστ᾽ ἀποκτείνειν φίλους.
καὶ ταῦτ᾽ Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἄν ποτε
ἔδρασεν ἢ ᾽βούλευσεν Ἀργείων ἀνήρ;
δέδοικά γ᾽ αὐτόν. καί τί μου θράσσει φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ·
χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὤν, οὐ φαίνεται.
ΟΙ. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις, Ὀδυσσέας.
ἡμεῖς δ᾽ ὑπ᾽ ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
ΕΚ. σὺ δ᾽ οὖν νόμιζε ταῦτ᾽, ἐπείπερ σοι δοκεῖ.
ΟΙ. ὦ γαῖα πατρὶς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;
ΕΚ. μὴ θνῆσχ᾽· ἅλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.
ΟΙ. ποῖ δὲ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
ΕΚ. οἶκός σε κεύθων οὑμὸς ἐξιάσεται.
ΟΙ. καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες;

ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
ΟΙ. ὄλοιθ' ὁ δράσας· οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἣ δίκη δ' ἐπίσταται.
ΕΚ. λάζυσθ'· ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμοὺς,
οὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορσύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν,
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι, σημῆναι, νεκροὺς
θάπτειν κελεύειν λαοφόρους πρὸς ἐκτροπάς.
ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων, ἄλλο τι φυτεύων;
ἔα, ἔα· ὢ, ὤ.
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χεροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ, λεύσσων τόδε πῆμα.
ΜΟ. ὁρᾷν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς
τιμὰς ἔχουσα, Μοῦσα, συγγόνων μία,
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ, στροφή
τέκνον, σ' ὀλοφύρομ'· ὢ
ματρὸς ἄλγος, οἵαν
ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν.
ἦ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,
ἀποπεμψαμένας ἐμοῦ, πορευθεὶς,
ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν· ὦ φιλία

φιλία κεφαλά· τέκνον, ὤ μοι.

ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν
ἔχοντι, λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.

ΜΟ. ὄλοιτο μὲν Οἰνεΐδας, ἀντιστροφή.
ὄλοιτο δὲ Λαερτίδας,
ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
ἅ θ' Ἑλένα, προλιποῦσα δόμον,
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε πλαθεῖ-
σ' ὑπ' Ἰλίῳ· ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας,
φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ΜΟ. ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ᾅδου μολὼν,
Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις γὰρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διαῤῥοὰς,
λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Πάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι,
Μοῦσαι, μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας,
κείνῳ σοφιστῇ Θρῃκὶ, κἀτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.
κἀπεὶ σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
καὶ παρθενείαν, ἧκ' ἐς εὔυδρου πατρὸς
δίνας· τρέφειν δ' ἐς οὐ βροτείαν ἐσχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο,
Θρῄκης ἀνάσσων πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.

καί σ᾽, ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
ἀλκὰς κορύσσοντ᾽, οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν·
Τροίας δ᾽ ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτὲ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον. ἀλλά σ᾽ Ἕκτορος
πρεσβεύμαθ᾽, αἵ τε μυρίαι γερουσίαι,
ἔπεισαν ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι φίλοις.
καὶ τοῦδ᾽, Ἀθάνα, παντὸς αἰτία μόρου,
οὐδὲν δ᾽ Ὀδυσσεὺς, οὐδ᾽ ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι.
καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
Μοῦσαι μάλιστα, κἀντιχρώμεθα χθονί·
μυστηρίων τε τῶν ἀποῤῥήτων φάνας
ἔδειξεν Ὀρφεὺς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ᾽, οὕνεκα κτείνασα· Μουσαῖόν τε σὸν
σεμνὸν πολίτην, κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ᾽ ἕνα
ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ᾽ ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐν ἀγκάλαις
θρηνῶ· σοφιστὴν δ᾽ ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
ΧΟ. μάτην ἄρ᾽ ἡμᾶς Θρῄκιος τροχηλάτης
ἐδέννασ᾽, Ἕκτορ, τῷδε βουλεῦσαι φόνον.
ΕΚ. ᾔδειν τάδ᾽· οὐδὲν μάντεως ἔδει φράσαι
Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ᾽ ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
κήρυκας ἐλθεῖν, κἀπικουρῆσαι χθονί;
ἔπεμψ᾽· ὀφείλων δ᾽ ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
οὐ μὴν θανόντι γ᾽ οὐδαμῶς συνήδομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον,
καὶ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν·

φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυστυχῶς ἀπέρχεται.
ΜΟ. οὐκ εἶσι γαίας εἰς μελάγχιμον πέδον·
τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ᾽ αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ᾽· ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
κἀμοὶ μὲν ὡς θανών τε κοὐ λεύσσων φάος
ἔσται τολοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτόν ποτε
οὔτ᾽ εἶσιν, οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας·
κρυπτὸς δ᾽ ἐν ἄντροις τῆσδ᾽ ὑπαργύρου χθονὸς
ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτραν
ᾤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
βαιὸν δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών.
θρήνοις δ᾽ ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ᾽ ὑμνήσομεν,
ἔπειτ᾽ Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
οὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς, ἥ σ᾽ ἀπέκτανε;
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν·
ὡς, ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἄπαις διοίσει, κοὐ τεκὼν θάψει τέκνα.
ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει.
σὺ δ᾽, εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους δ᾽ ὁπλίζεσθαι τάχος.
ἄνωχθε· πληροῦτ᾽ αὐχένας ξυνωρίδων.
πανοὺς δ᾽ ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδήν· ὡς, ὑπερβάλλων στρατὸν,

τείχη τ' Ἀχαιῶν, ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν
πέποιθα, Τρωσί θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν.
ΧΟ. πείθου βασιλεῖ· στείχωμεν ὅπλοις.
κοσμησάμενοι· καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκαν
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι. τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. Τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. Ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔῤῥιψαν. Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενῶν, Μενέλεως ἤγαγεν. Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ αἰχμαλωτίδων ΤΡΩΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου, Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῄδων χορὸς
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔ ποτ᾽ ἐκ φρενῶν
εὔνοι᾽ ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται, καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ᾽· ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος,
ἐγκύμον᾽ ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος·
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ.
ἔρημα δ᾽ ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταῤῥεῖ, πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκίου θανών.
πολὺς δὲ χρυσός, Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ

πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δὲ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς.
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ', Ἀθηναίων δὲ Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσὶ, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ· σὺν αὐταῖς ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει,
πάρεστιν Ἑκάβη, κειμένη πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ᾗ παῖς μὲν, ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη·
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις,
ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,

μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;
ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.
ΑΘ. ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' ἐς μέσον λόγους, ἄναξ.
ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
ἢ Ζηνός, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ΑΘ. οὔκ, ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
ΠΟ. ἦπού νυν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα δή,
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατῃθαλωμένης;
ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε· κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἃν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν οὕνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;
ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
ΠΟ. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ΑΘ. κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
ΠΟ. ἕτοιμ', ἃ βούλει, τἀπ' ἐμοῦ· δράσεις δὲ τί;
ΑΘ. δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
ΠΟ. ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.

καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ, τὸ σὸν, παράσχες Αἰγαῖον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός·
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν,
ὡς ἂν τολοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

ΠΟ. ἔσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται. ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός·
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι,
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον, καὶ, κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν, καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.
μῶρος δὲ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
ναούς τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

ΕΚ. ἄνα, δυσδαίμων, πεδόθεν κεφαλὴν
ἐπάειρε δέρην. οὐκέτι Τροία
τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος, ἀνέχου·
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστη πρῷραν βιότου
πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν.
αἶ, αἶ, αἶ, αἶ·
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,

ἢ πατρὶς ἔῤῥει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
τί τε χρὴ σιγᾷν; τί δὲ μὴ σιγᾷν;
τί δὲ θρηνῆσαι;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσιος, ὡς διάκειμαι,
νῶτ' ἐν στεῤῥοῖν λέκτροισι ταθεῖσ'.
αἴ μοι κεφαλῆς, οἴ μοι κροτάφων,
πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἱλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον, ἄκανθαν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
μοῦσα δὲ χ' αὕτη τοῖς δυστήνοις,
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱερὰν αἳ κώπαις
δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους,
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ,
συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ,
βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδείαν ἐξηρτήσασθε,
αἶ, αἶ, Τροίας ἐν κόλποις.
τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν,
ἃ σφάζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,

Πρίαμον, ἐμέ τε, μελέαν Ἑκάβην,
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ᾤ μοι θάκους, οὓς θάσσω,
σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονείαις.
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,
κουρᾷ ξυρήκει πενθήρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ', ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι,
καὶ κοῦραι, καὶ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον· αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὡς τις πτηνοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν, ὅπως ἐξάρξω 'γὼ
μολπὰν, οὐ τὰν αὐτὰν, οἵαν ποτὲ δὴ,
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα,
ποδὸς ἀρχεχόρου πληγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις, ἐξῆρχον θεούς.

ΧΟ. Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις;
ποῖ λόγος ἥκει;
διὰ γὰρ μελάθρων ἄϊον οἴκτους,
οὓς οἰκτίζῃ·
διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀΐσσει
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤ-
δη κινεῖται κωπήρης χείρ.

ΗΜ. οἳ 'γὼ τλάμων,
τί θέλουσ'; ἦπου δή με τάλαιναν
ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· εἰκάζω δ' ἄταν.
ΗΜ. ἰώ, ἰώ·
μέλεαι μόχθων ἐπακουσόμεναι,
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.
ΕΚ. ἒ, ἒ· μή νῦν μοι τὰν βακχεύουσαν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
αἰσχύνην Ἀργείοισι
μαινάδ'· ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ.
ἰώ· Τροία, Τροία δύσταν', ἔῤῥεις,
δύστανοι δ' οἵ σε λιπόντες,
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.
ΧΟ. οἴ μοι· τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν·
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν
ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ·
ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων.
ΧΟ. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
ΕΚ. ἰώ, ἰώ·
ΧΟ. τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτᾶν,
ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
δύστανον πόῤῥω Τροίας;
φεῦ, φεῦ.
ΕΚ. τῷ δ' ἁ τλάμων; ποῦ, ποῦ γαίας

δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφὴν, ἁ
δειλαία νεκροῦ μορφᾶ,
νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα, ἢ τὰν
παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα,
ἢ παίδων θρέπτειρ᾽, ἃ Τροίας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;

ΧΟ. αἶ, αἶ· ποίοισιν δ᾽ οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις;

ΕΚ. οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ᾽ ἐξαλλάξω.
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω,
νέα τοι μόχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλασθεῖσ᾽ Ἑλλάνων.
ἔῤῥοι νὺξ αὕτα, καὶ δαίμων·
ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα,
πρόσπολος οἰκτρὰ
τῶν σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.

ΧΟ. τὰν κλεινὰν εἴθ᾽ ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.

ΕΚ. μὴ γὰρ δὴ δίναν γ᾽ Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας·
ἔνθ᾽ ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.
τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ᾽ Οὐλύμπου καλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκου-
σ᾽ εὐθαλεῖ τ᾽ εὐκαρπίᾳ·
τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ᾽ ἀκούω
κηρύσσεσθαι, στεφάνοις τ᾽ ἀρετᾶς·
τάν τ᾽ ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ἰονίῳ ναίεσθαι πόντῳ,
ἃν ὑδραίνει καλλιστεύων,
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων,
Κρᾶθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων,
εὔανδρόν τ᾽ ὀλβίζων γᾶν.
ΧΟ. καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ᾽ ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
στείχει, ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων.
τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.
ΤΑ. Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ᾽ εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα, κήρυκ᾽ ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ·
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ΕΚ. τόδε, τόδε, φίλαι Τρῳάδες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλαι. στροφὴ ά.
ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ᾽, εἰ τόδ᾽ ἦν ὑμῖν φόβος.
ΕΚ. αἶ, αἶ· τίνα γ᾽ ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθι- στρ. β´.
ἀδος εἶπάς γ᾽, ἢ Καδμείας χθονός;
ΤΑ. κατ᾽ ἄνδρ᾽ ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.
ΕΚ. τίν᾽ ἄρα τίς ἔλαχεν; τίνα πότμος εὐτυχὴς στρ. γ´.
τῶν Ἰλιάδων μενεῖ;
ΤΑ. οἶδ᾽· ἀλλ᾽ ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ᾽ ὁμοῦ.
ΕΚ. τοὐμὸν δὲ τίς ἄρ᾽ ἔλαχε τέκος, στροφὴ δ´.

ἔννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν; στροφὴ ε΄.
ἰώ μοί μοι.
ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ΕΚ. ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκό-
μας στροφὴ ς΄.
δῶκεν ἄλεκτρον ζωάν;
ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ΕΚ. ῥίπτε, τέκνον, ζαθέους στροφὴ ζ΄.
κληΐδας, κἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ΕΚ. τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν στροφὴ η΄.
ἐλάβετε, τέκος ποῦ μοι;
ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν; στροφὴ θ΄.
ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
ΕΚ. ὤ μοι ἐγώ· τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; στρ. ι΄.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.
ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει; στρ. ια΄.
ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ΕΚ. τί δ' ἁ τοῦ χαλκεομίτορος στροφὴ ιβ΄.
Ἕκτορος δάμαρ, Ἀνδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;
ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἁ φοιτοβάμονος στρ. ιγ΄.
χερὶ δευομένα βάκτρου

γεραιῷ κάρᾳ;
ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην ἔχειν.
ΕΚ. ἓ, ἕ· ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰώ μοί μοι· μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα
φωτὶ δουλεύειν,
πολεμίῳ δίκας,
παρανόμῳ δάκει·
ὃς πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐ-
κεῖσε, διπτύχῳ γλώσσᾳ,
ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα
τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ', ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσποτμος· οἴχομαι
ἁ τάλαινα· δυστυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ.
ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια· τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ΤΑ. ἴτ'· ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν
ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δούς νιν, εἶτα τὰς εἰλεγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
ἔα· τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρῳάδες μυχοὺς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς
πρὸς Ἄργος; αὑτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα,
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
ἄνοιγ', ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ.

ΕΚ. οὐκ ἔστιν· οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
ΚΑ. ἄνεχε· πάρεχε· φῶς
φέρω, σέβω; φλέγω
λαμπάσι τόδ᾽ ἱερόν.
ὦ Ὑμὴν, Ὑμέναι᾽ ἄναξ,
ἰδοὺ, ἰδού· μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ᾽ ἐγὼ
βασιλικοῖς λέκτροις
κατ᾽ Ἄργος ἁ γαμουμένα·
Ὑμὴν, Ὑμέναι᾽ ἄναξ.
ἐπεὶ σὺ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα
πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ᾽ ἔχεις,
ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγὰν, εἰς αἴγλαν·
ὦ Ὑμέναιε, σοὶ παρθένων ἐπὶ λέκτροις
διδοῦσ᾽, ὦ Ἑκάτα, φάος.
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ᾇ νόμος ἔχει,
πάλλε πόδ᾽ αἰθέριον.
ἄναγε χορὸν, εὐᾶν, εὐοῖ,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ, Φοῖβε νῦν,
κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ.
Ὑμὴν, ὦ Ὑμὴν, Ὑμήν.
χόρευε, μᾶτερ χόρευ᾽· ἄναγε πόδα σόν·

ἕλισσε τάδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ὤ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε νύμφαν·
ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι· μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν.
ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
ΕΚ. Ἥφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον,
ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς, οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς,
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς,
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονίκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.
ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ,
ὤθει βιαίως· εἰ γάρ ἐστι Λοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ.
ἄλλα τ' ἐάσω, πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι,

ὅς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χἀτέρων·
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὑμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ τοὺς Ἀχαιούς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων,
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν,
θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα,
καὶ ταῦθ' ἑκούσης κοὐ βίᾳ λελῃσμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι,
οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίγνετο·
χῆραι τ' ἔθνησκον· οἱ δ', ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
σιγᾶν ἄμεινον ταἰσχρά· μηδὲ Μοῦσά μοι
γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.

ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ᾽ ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ᾽ Ἕκτορός σοι λυπρ᾽ ἄκουσον ὡς ἔχει·
δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών.
καὶ τοῦτ᾽ Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται·
εἰ δ᾽ ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν·
Πάρις δ᾽ ἔγημε τὴν Διός· γήμας δὲ μὴ,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
εἰ δ᾽ εἰς τόδ᾽ ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,
καλῶς ὀλέσθαι· μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεές.
ὧν οὕνεκ᾽ οὐ χρὴ, μῆτερ, οἰκτείρειν σε γῆν,
ἢ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
ΧΟ. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ᾽, ἃ μέλπουσ᾽ οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
ΤΑ. εἰ μή σ᾽ Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,
οὔκουν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ᾽ ἔρωτ᾽ ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη. καὶ πένης μὲν εἴμ᾽ ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ᾽ ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἀργεῖ᾽ ὀνείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ᾽· ἕπου δέ μοι

πρὸς ναῦς καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ', ἡνίκ' ἦν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος
ἄγειν, ἕπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικὸς, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες ἕν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν, εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι,
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ.
δύστηνος, οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι· δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν·
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης
Κύκλωψ, Λιγυστὶς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
Κίρκη, θαλάσσης δ' ἁλμυρὰ ναυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν· ὡς δὴ συντεμῶ,
ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου, κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράττειν, Δαναϊδῶν στρατηλάτα.

κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες, γυμνάν θ' ἐκβεβλημένην,
ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔϊα,
χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς· ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγνὴ χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἄναξ.
ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;
οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μίαν τριῶν Ἐριννῦν τῆσδε μ' ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσῃς μηδέν· ὦ φίλη πατρίς,
οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ, χὡ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' εἰς νεκροὺς νικηφόρος,
καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.

ΧΟ. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν, ὡς ἄναυδος εἰς πέδον πιτνεῖ;
οὐκ ἀντιλήψεσθ', ἢ μεθήσετ'; ὦ κακαὶ,
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.

ΕΚ. ἐᾶτέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μοὶ φίλ', ὦ κόραι,
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε καὶ πέπονθα, κἄτι πείσομαι.
ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,

ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ' ἐξᾷσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύραννν' ἐγημάμην·
κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
οὓς Τρῳὰς, οὐδ' Ἑλληνὶς, οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ,
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν·
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον, οὐκ ἄλλων πάρα
κλύουσ', ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ,
πόλιν θ' ἁλοῦσαν· ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην·
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε·
τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
ἃ δ' ἔστι γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
κλῇδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα·
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἲ 'γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα

γυναικὸς οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι.
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν.
σύ τ᾽, ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ᾽ εἶ, Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ᾽ ἄρσην, οὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ᾽ ὀρθοῦτ᾽; ἐλπίδων ποίων ὕπο;
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δή ποτ᾽ ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ᾽ ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ,
πέτρινά τε κρήδεμν᾽, ὡς πεσοῦσ᾽ ἀποφθαρῶ,
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ᾽ εὐδαιμόνων
μηδένα νομίζετ᾽ εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.
ΧΟ. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ στροφή.
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπιτήδειον·
νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ᾽ ἀπήνης
Ἀργείων ὀλοίμαν
τάλαινα δοριάλωτος·
ὅτ᾽ ἔλιπον ἵππον, οὐράνια
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον,
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
ἀνὰ δ᾽ ἐβόασεν λεὼς,
Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
ἴτ᾽, ὦ πεπαυμένοι πόνων
τόδ᾽ ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;

τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιαν ἔσχον ἄταν.
πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν ἀντιστροφή.
πρὸς πύλας ὡρμάθη,
πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβρότα πώλου.
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοι-
σι λίνοισι, νεὼς ὡς
σκάφος κελαινὸν, εἰς ἕδρανα
λάϊνα, δάπεδά τε φόνια πατρίδι,
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν·
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει,
Φρύγιά τε μέλεα· παρθένοι
δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν,
βοάν τ' ἔμελπον εὔφρον'· ἐν
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν παρ' οἴνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν ἐπῳδός.
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν Ἄρτεμιν,
ἐμελπόμαν χοροῖσι.
φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων

ἕδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας
ἐπτοημένας· λόχου
δ᾽ ἐξέβαινεν Ἄρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ᾽ ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
καράτομος ἐρημία νεανίδων.
στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κουροτρόφῳ.
Φρυγῶν πατρίδι πένθη.

ΧΟ. Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ᾽ Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ᾽ ὄχοις πορθμευομέναν;
παρὰ δ᾽ εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις.

ΕΚ. ποῖ ποτ᾽ ἀπήνης νώτοισι φέρῃ,
δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ᾽ ἄγουσιν.

ΕΚ. ἰώ μοί μοι.

ΑΝ. τί παιᾶν᾽ ἐμὸν στενάζεις;

ΕΚ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.

ΑΝ. τῶνδ᾽ ἀλγέων.

ΕΚ. ἰὼ Ζεῦ.

ΑΝ. καὶ συμφορᾶς.

ΕΚ. τέκεα.

ΑΝ. πρίν ποτ᾽ ἦμεν.

ΕΚ. βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία.
ΑΝ. τλήμων.
ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
ΑΝ. φεῦ, φεῦ.
ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν.
ΑΝ. κακῶν.
ΕΚ. οἰκτρά γε τύχα.
ΑΝ. πόλεως.
ΕΚ. ἃ καπνοῦται.
ΑΝ. μόλοις, ὦ πόσι μοι.
ΕΚ. βοᾷς τὸν παρ' ᾅδη παῖδ' ἐμὸν, ὦ μελέα.
ΑΝ. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ·
ΕΚ. σύ τ', ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν,
τέκνων δὲ ποθ' ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κόμισαί μ' εἰς ᾅδου.
ΧΟ. οἵδε πόθοι μεγάλοι· σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται,
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρὶς, ὦ μελέα, καταλειπομέναν σε δακρύω.
ΧΟ. νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.
ΕΚ. κἀγὼ δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην.
ΧΟ. ὦ τέκν', ἔρημος πόλις· ἁ μάτηρ
ἀπολείπεθ' ὑμῶν.
ΕΚ. οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείπεται
ἁμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπι-
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.

ΧΟ. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσιν
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ, Μοῦσά θ', ἣ λύπας ἔχει.

ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;

ΕΚ. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

ΑΝ. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ· τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.

ΕΚ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.

ΑΝ. φεῦ, φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χἄτερα.

ΕΚ. ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμός ἐστί μοι·
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.

ΑΝ. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.

ΕΚ. οἲ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.

ΑΝ. εἶδόν νιν αὐτὴ, κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.

ΕΚ. αἶ, αἶ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων·
αἶ, αἶ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.

ΑΝ. ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν· ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.

ΕΚ. οὐ ταυτὸν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

ΑΝ. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί,
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος.
ὁ δ' εὐτυχήσας, εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,
ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
κείνη δ' ὁμοίως, ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
τέθνηκε, κοὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα,
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μὲν, ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει·
τούτου παρεῖσα πόθον, ἔμιμνον ἐν δόμοις,
εἴσω τε μελάθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
παρεῖχον· ᾔδειν δ' ἃ με χρῆν νικᾶν πόσιν,
κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαϊκὸν
ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ᾑρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα, δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν, παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ

στυγοῦσ᾽, ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν, ὡς μί᾽ εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος.
ἀπέπτυσ᾽ αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ᾽ ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ᾽ οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν·
καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ᾽ ἔφυ,
ξυνέσει τ᾽ ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ᾽, ὦ φίλ᾽ Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ᾽ ἀρκοῦντά μο
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε, κἀνδρείᾳ μέγαν·
ἀκήρατον δέ μ᾽ ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ᾽ ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ᾽ αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ᾽ οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις;
ἐμοὶ γὰρ οὐδ᾽, ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
σύνεστιν ἐλπίς· οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ᾽ ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
ΧΟ. εἰς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
τὸ σὸν διδάσκεις μ᾽, ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ᾽ ἰδοῦσα καὶ κλύουσ᾽ ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἢν μὲν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
ὁ μὲν παρ᾽ οἴαχ᾽, ὁ δ᾽ ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς,
ὁ δ᾽ ἄντλον εἴργων ναός· ἢν δ᾽ ὑπερβάλῃ
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.

οὕτω δὲ κἀγὼ, πόλλ᾽ ἔχουσα πήματα,
ἄφθογγός εἰμι, καὶ παρεῖσ᾽ ἐῶ στόμα·
νικᾷ γὰρ οὑ᾽κ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ᾽, ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
ἔασον· οὐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ᾽, εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ᾽· ἵν᾽ οἵ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες Ἴλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ᾽ ἔτι.
ἀλλ᾽, ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν᾽ αὖ δέδορκα τόνδ᾽ Ἀχαιϊκὸν λάτριν
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ᾽ Ἕκτορος δάμαρ,
μή με στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ᾽ ἀγγέλματα.
ΑΝ. τί δ᾽ ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν;
ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἴπω λόγον;
ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.
ΑΝ. ἀλλ᾽ ἐνθάδ᾽ αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ΤΑ. οὐκ οἶδ᾽, ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ΑΝ. ἐπήνεσ᾽ αἰδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ᾽, ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ΑΝ. οἴμοι· γάμων τόδ᾽ ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
ΤΑ. νικᾷ δ᾽ Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
ΑΝ. αἶ, αἶ μάλ᾽· οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

ΑΝ. τοιαῦτα νικήσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.
ΤΑ. ῥίψαι δὲ πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' ἀντέχου τοῦ γ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
μήτε, σθένουσα μηδὲν, ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ, σκοπεῖν δὲ χρή.
πόλις τ' ὄλωλε, καὶ πόσις· κρατῇ δὲ σύ.
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἷοί τε· τούτων οὕνεκ' οὐ μάχης ἐρᾷν,
οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥιπτεῖν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις, ᾧ χολώσεται στρατὸς,
οὔτ' ἂν ταφείη παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ', εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη,
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις.
ΑΝ. ὦ φίλτατ' ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία·
τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός.
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε, καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ, κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ, πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ, κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν.

οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀποῤῥήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον·
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διακενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
μάτην δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν, εἴ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν· ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι, καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἶ Διὸς,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι·
ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ φθόνου,
φόνου τε, θανάτου θ', ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
ὄλοιο, καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο,
αἰσχρῶν τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγετε, φέρετε, καὶ ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ.
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας, ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθα
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,
καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΑΝ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων

πύργων ἐπ᾽ ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ᾽ αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος,
καὶ ἀναιδείας τῆς ὑμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ᾽ ἐγὼ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς, στέρνων τε κτύπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἴ ᾿γὼ πόλεως,
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐνδέομεν, μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;
ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος στροφὴ ά.
ὦ βασιλεῦ Τελαμὼν, νάσου
περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ἐπικεκλιμένας
ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα,
οὐράνιον στέφανον,
λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις.
ἔβας, ἔβας, τοξοφόρῳ
συναριστεύσων ἅμ᾽ Ἀλκμήνης γόνῳ,
Ἴλιον, Ἴλιον ἐκπέρσων
πόλιν ἁμετέραν,
τοπάροιθ᾽, ὅτ᾽ ἔβας ἀφ᾽ Ἑλλάδος.
ὅθ᾽ Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἀντιστροφὴ ά.
ἄνθος, ἀτυζόμενος πώλων·

Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον,
καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν,
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον·
κανόνων δὲ κτίσματα Φοίβου
πυρὸς φοίνικι πνοᾷ
καθελὼν, Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
περὶ Δαρδάνας
φονία κατέλυσεν αἰχμά.
μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις — στροφὴ β'.
εἰν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων,
Λαομεδόντειε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν.
ἁ δέ σε γειναμένα Τροία
πυρὶ δαίεται.
ἠϊόνες δ' ἅλιαι
ἴαχον, οἷον οἰω-
νὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ·
αἳ μὲν εὐνάτορας,
αἳ δὲ παῖδας, αἳ δὲ
ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ-
σιν· σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ
χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις.

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὤλεσ᾽ αἰχμά.
ἔρως, ἔρως, ὃς παρὰ ἀντιστροφὴ β΄.
Δαρδάνια μέλαθρά ποτ᾽ ἦλθες,
Οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος.
τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ᾽ ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὀλοὸν
εἶδε γαῖαν, εἶδε
Περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

ΜΕ. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ᾽ Ἀχαϊκόν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ, ὅσον δοκοῦσί με,
γυναικὸς οὕνεκ᾽, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρ᾽, ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,

αὐτός τε καὶ γῆ, δορὶ πεσοῦσ᾽ Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν Λάκαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος, ἥ ποτ᾽ ἦν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ᾽ ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε, μὴ κτανὼν,
θέλοιμ᾽ ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ᾽ ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ᾽ ἄγειν πλάτῃ
Ἑλληνίδ᾽ εἰς γῆν, κᾆτ᾽ ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν
ποινὰς ὅσοις τεθνᾶσ᾽ ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ᾽ εἶα· χωρεῖτ᾽ εἰς δόμους ὀπάονες,
κομίζετ᾽ αὐτὴν, τῆς μιαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ᾽ ὅταν
πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα, κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
ὅστις ποτ᾽ εἶ σὺ δυστόπαστος εἰδέναι,
Ζεὺς, εἴτ᾽ ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νοῦς βροτῶν,
προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ, δι᾽ ἀψόφου
βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην τὰ θνήτ᾽ ἄγεις.
ΜΕ. τί δ᾽ ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν;
ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα᾽, εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν.
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ᾽ ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ᾽, ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησι δ᾽ οἴκους· ὧδ᾽ ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ᾽ οἱ πεπονθότες.
ΕΛ. Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ᾽ ἐστί· πρὸς γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν

βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
ΜΕ. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτενῶν.
ΕΚ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα· συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι· τῶν σῶν δ' οὕνεχ', ὡς μάθῃ, λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ, πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ', ἅ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμὰ, καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν, ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ', ἀπώλεσεν
Τροίαν τε κἀμὲ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἔνθεν δὲ τἀπίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει·
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι·

Ἥρα δ᾽ ὑπέσχετ᾽ Ἀσιάδ᾽, Εὐρώπης θ᾽ ὅρους,
τυραννίδ᾽ ἕξειν, εἰ σφὲ κρίνειεν Πάρις·
Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη,
δώσειν ὑπέσχετ᾽, εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει. τὸν ἐνθένδ᾽, ὡς ἔχει, σκέψαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς· καὶ τοσόνδ᾽ οὑμὸς γάμος
ὤνησεν Ἑλλάδ᾽· οὐ κρατεῖσθ᾽ ἐκ βαρβάρων,
οὔτ᾽ εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἃ δ᾽ εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγώ,
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κὠνειδίζομαι,
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ᾽ ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
ἦλθ᾽, οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὑτοῦ μέτα,
ὁ τῆσδ᾽ ἀλάστωρ, εἴτ᾽ Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν·
ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀνῆρας νηῒ Κρησίαν χθόνα.
εἶεν·
οὐ σ᾽, ἀλλ᾽ ἐμαυτὴν, τοὐπὶ τῷδ᾽ ἐρήσομαι·
τί δή φρονοῦσά γ᾽ ἐκ δόμων ἅμ᾽ ἑσπόμην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ᾽ ἐμοί.
ἔνθεν δ᾽ ἔχοις ἂν εἰς ἔμ᾽ εὐπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ᾽ Ἀλέξανδρος μυχούς,
χρῆν μ᾽, ἡνίκ᾽ οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους, ναῦς ἐπ᾽ Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι

πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ·
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν', ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστι γὰρ τόδε.

ΧΟ. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ.
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς, κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
ἦλθον πρὸς Ἴδην· τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν;
ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τινος πειρωμένη,
ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο,
φεύγουσα λέκτρα. μὴ 'μαθεῖς ποίει θεὰς,
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ

αὐταῖς Ἀμύκλαις σ' ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
ἦν οὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδών νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς·
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου·
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν,
χρυσῷ ῥέουσαν, ἤλπισας κατακλύσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα, ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν· βίᾳ γὰρ παῖδα φὴς σ' ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίου,
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρα πω.
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία,
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὸν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα, τοῦτ' ἤσκεις, ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ ῥετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως.
ποῦ δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·

ὦ θύγατερ, ἔξελθ'· οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι· σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς
πέμψω συνεκκλέψασα· καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ'· ἀλλά σοι τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις,
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις,
φρίκῃ τρέμουσαν, κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην,
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ· νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξὶ, θνήσκειν, ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
τῖσαι δάμαρτα, κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.

ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς· χἡ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας,
πόνους δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακρούς·
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

ΕΛ. μὴ, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ, κτάνῃς με, συγγίνωσκε δέ.

ΕΚ. μηδ', οὓς ἀπέκτειν' ἥδε, συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ, πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.

ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ΕΚ. μὴ νῦν νεώς σοι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος.
ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάρος γ' ἔχει;
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ,
ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ΜΕ. ἔσται γ' ἃ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται,
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις.
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος, ὥσπερ ἀξία, κακῶς
κακὴ θανεῖται· καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε.
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.
ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ — στροφὴ α΄.
ναὸν καὶ θυόεντα βωμὸν
προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα,
σμύρνης αἰθερίας τε καπνὸν,
καὶ Πέργαμον ἱερὰν,
Ἰδαῖά τ', Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη,
χιόνι κατάῤῥυτα ποταμείᾳ,
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν
ζαθέαν θεράπναν.
φροῦδαί σοι θυσίαι, χορῶν — ἀντιστροφὴ α΄.
τ' εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρφναν,
καὶ παννυχίδες θεῶν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶναι,

σὺν δώδεκα πλήθει.
μέλει, μέλει μοι, τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε, πόλεως ὀλουμένας,
ἃν πυρὸς αἰθομέναν
κατέλυσεν ὁρμά.
ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι, στροφὴ β'.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθαπτος, ἄνυδρος·
ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
ἀΐσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λάϊνα, Κυκλώπει', οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατάορα στένει·
βοᾷ, βοᾷ, μᾶτερ· ὤ μοι·
μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ
κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
κυανέαν ἐπὶ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν,
ἢ δίπορον κορυφὰν
Ἴσθμιον, ἔνθα πύλαις
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.
εἴθ' ἀκάτου Μενέλα ἀντιστροφὴ β'
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτι με πολύδακρυν

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει.
χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖαν
ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν,
πατρῷόν τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶς,
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ,
ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωῆσιν.
ἰὼ, ἰώ·
καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι· λεύσσετε Τρώων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρὸν, ὃν, πύργων δίσκημα πικρὸν,
Δαναοὶ κτείνοντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς,
πάτραν ἀναστένουσα, καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα· καί σφ' ᾐτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς, πεσὼν ἐκ τειχέων,

ψυχὴν ἀφῆκεν, Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος·
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὁρᾷν·
ἀλλ', ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν,
στεφανοῖς θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά·
ἐπεὶ βέβηκε, καὶ τὸ δεσπότου τάχος
ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἴρομεν δόρυ·
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς,
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ', ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν, τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ,
εἰς ἓν ξυνελθόντ', οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.

ΕΚ. Θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοὶ, παῖδα δείσαντες, φόνον
καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερός.
πόλεως δ' ἁλούσης, καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων,

βρέφος τοσόνδ᾽ ἐδείσατ᾽; οὐκ αἰνῶ φόβον,
ὅστις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλταθ᾽, ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν,
γάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ᾽ ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν αὔτ᾽ ἰδὼν μὲν, γνοὺς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ᾽, ἐχρήσω δ᾽ οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστηνε, κρατὸς ὥς σ᾽ ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα·
ὃν πόλλ᾽ ἐκήπευσ᾽ ἡ τεκοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ᾽ ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων, φόνος, ἵν᾽ αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ᾽ ἐν ἄρθροις, ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι;
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας; ἐψεύσω μ᾽, ὅτ᾽, εἰσπίπτων πέπλους,
ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι, πρὸς τάφον δ᾽ ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ᾽ οὐκ ἔμ᾽, ἀλλ᾽ ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν·
οἴμοι· τὰ πόλλ᾽ ἀσπάσμαθ᾽, αἵ τ᾽ ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ᾽ ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ᾽ ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ᾽ Ἑλλάδι.
ἀλλ᾽, ὦ πατρῴων οὐ λαχὼν, ἕξεις ὅμως,
ἐν ᾗ ταφήσῃ, χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα

σώζουσ᾽, ἄριστον φύλακ᾽ ἀπώλεσας σέθεν.
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἴτυός τ᾽ ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρὼς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις, πόνους ἔχων,
ἔσταζεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ᾽ ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ᾽ ἔχω, λήψῃ τάδε.
θνητῶν δὲ μῶρος, ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ᾽ ἄλλοσε
πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτέ.
ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ᾽ ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ᾽ ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ᾽ ὄντων, νῦν δέ σ᾽ ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλετ᾽ Ἑλένη· πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ᾽ οἶκον ἐξαπώλεσεν.
ΧΟ. ἒ, ἒ· φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες·
ὦ μέγας ἐμοί ποτ᾽ ὢν ἀνάκτωρ πόλεως.
ΕΚ. ἃ δ᾽ ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῒ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ᾽ ἐξάπτω χροός.
σύ τ᾽, ὦ ποτ᾽ οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανῇ γὰρ, οὐ θανοῦσα, σὺν νεκρῷ.
ἐπεὶ σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ

κακοῦ τ' Ὀδυσσέως, ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
ΧΟ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ·
πικρὸν ὄδυρμα, γαῖά σ', ὦ τέκνον,
δέξεται· στέναζε, μῆτερ—
ΕΚ. αἶ, αἶ.
ΧΟ. νεκρῶν ἴαχον.
ΕΚ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ΕΚ. τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν ἐγώ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατήρ σέθεν.
ΧΟ. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα, πιτύλους
διδοῦσα χειρός· ἰώ μοί μοι.
ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες.
ΧΟ. Ἑκάβη, σὰς ἔννεπε·
τίνα θροεῖς αὐδάν;
ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν οὑμοὶ πόνοι,
Τροία τε, πόλεων ἔκκριτον μισουμένη.
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν· εἰ δὲ μὴ θεὸς
ἔστρεψ', ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν,
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γάρ, οἷα δεῖ γε, νερτέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
ΧΟ. ἰώ, ἰώ·
μελέα μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου.

μέγα δ᾽ ὀλβισθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ΕΚ. ἔα, ἔα·
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ᾽ ἐν κορυφαῖς
λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας· μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.
ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθε πιμπράναι
Πριάμου τόδ᾽ ἄστυ, μηκέτ᾽ ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι·
ὡς ἂν, κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
στελλώμεθ᾽ οἴκαδ᾽ ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ᾽, ἵν᾽ αὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ᾽, ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου· μεθήκουσίν σ᾽ Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ᾽, ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.
ΕΚ. οἲ ᾽γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ᾽, ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ, μεγάλα δή ποτ᾽ ἀμπνέουσ᾽ ἐν βαρβάροις,
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ᾽ ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾶσι σ᾽, ἡμᾶς δ᾽ ἐξάγουσ᾽ ἤδη χθονὸς
δούλας. ἰὼ θεοί· τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.

φέρ', εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ΤΑ. ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς.
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε, καὶ πέμπειν γέρας.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ.
Κρόνιε πρύτανι, Φρύγιε γενέτα,
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ', οἷα πάσχομεν, δέδορκας.
ΧΟ. δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὄλωλεν,
οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοτοῖ.
λέλαμπεν Ἴλιος· Περ-
γάμων πυρὶ καταίθεται
τέρεμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τειχέων.
ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις, οὐ-
ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ,
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα,
δαΐᾳ τε λόγχᾳ.
ΕΚ. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
ΧΟ. ἒ, ἔ.
ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις,
γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα,
καὶ χερσὶ γαῖαν κρύπτουσα δισσαῖς.
διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ, τοὺς ἐμοὺς
καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας.

ΕΚ. ἀγόμεθα, φερόμεθα.
ΧΟ. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς.
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον.
ΧΟ. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ΕΚ. ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε, σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενος,
ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ.
μέλας γάρ σ' ὄσσε κατακαλύπτει
θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα·
ΧΟ. ἓ, ἕ· τὰν φόνιον ἔχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
κόνις δ', ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα,
ἄϊστον οἴκων ἐμῶν μεθήσει.
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν·
ἄλλα δ' ἄλλο φροῦδον·
οὐδ' ἔτ' ἔστιν ἁ τάλαινα Τροία.
ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε
Περγάμων κτύπον.
ἔνοσις, ἅπασαν ἔνοσις
ἐπικλύσει πόλιν.
ἰώ· τρομερὰ, τρομερὰ μέλεα,
φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.
ΤΑ. ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἁμέραν βίου.
ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν
ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

Β Α Κ Χ Α Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσος ἀποθεωθεὶς, μηδὲ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς, Σεμέλης λέγω, ἠνάγκασεν αὐτὰς τὸν Πενθέα διασπάσασθαι. Ἡ μυθοποιΐα κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ· τὸ ὄνομα μόνον μεταπεποίηται Εὐριπίδῃ. Ὁ Χορὸς μὲν συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Βακχῶν· ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῇ Θηβαΐδι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΠΕΝΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΓΥΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

ΔΙ. Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί.
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ' Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου τε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε
τίθησι, θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ 'κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,

εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν.
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετὰς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος,
ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός·
Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινὸς,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὕνεκα κτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγάρ νυν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παράκοποι φρενῶν,
σκευήν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν.
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων.
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἧνται πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ,
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διΐ.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι·
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ σπονδῶν ἄπο
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
ὧν οὕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα,

τἀνθένδε θέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
δεικνὺς ἐμαυτόν· ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
ζητῇ, συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.
ὧν οὕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
θίασος ἐμός, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα·
βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ Βάκχαις, εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθὼν, ἵν' εἰσὶ, συμμετασχήσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα, θοάζω Βρομίῳ
πόνον ἡδὺν, κάματόν τ' εὐκάματον,
τὸν Βάκχιον εὐαζομένα θεόν.
τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ;
τίς δὲ μελάθροις; ἔκτοπος ἔστω,
στόμα τ' εὔφημον ἅπας ὁσιούσθω·
τὰ νομισθέντα γὰρ,
αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων, τελετὰς θεῶν στρ. α΄.
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν,
ἐν ὄρεσι βακχεύων
ὁσίοισιν καθαρμοῖς·

τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,
Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
Διόνυσον κατάγουσαι
Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυιὰς,
τὸν Βρόμιον·
ὅν ποτ᾽, ἔχουσ᾽ ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγ- ἀντ. ά.
καισι, πταμένας Διὸς βροντᾶς,
νηδύος ἔκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιποῦσ᾽ αἰῶ-
να κεραυνίῳ πλαγᾷ·
λοχίοις δ᾽ αὐτίκα νιν
δέξατο θαλάμοις Κρονίδα Ζεύς·
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ᾽ Ἥρας.
ἔτεκεν δ᾽, ἁνίκα μοῖραι
τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων
στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν
θηροτρόφοι Μαινάδες ἀμφιβάλλον-
ται πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι, στροφὴ β΄.
στεφανοῦσθε κισσῷ·

βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἐλάτας κλάδοισι·
στικτῶν τ᾽ ἐνδυτὰ νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
ὁσιοῦσθ᾽· αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει.
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
θηλυγενὴς ὄχλος,
ἀφ᾽ ἱστῶν παρὰ κερκίδων
τ᾽ οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ θαλάμευμα Κουρήτων, ἀντιστροφὴ β΄.
ζάθεοί τε Κρῆτες,
διογενέτορες ἔναυλοι·
ἔνθα τρικόρυθες ἄντροις
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοὶ Κορύβαντες εὗρον.
ἀνὰ δὲ Βάκχεια συντόνῳ
κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς
χέρα θῆκαν, κτύπον ἐν τ᾽ ἄσμασι Βακχᾶν.
παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς·
εἰς δὲ χορεύματα
συνῆψαν Τριετηρίδων,
αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν ἐπῳδός.

ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ Βακχεὺς δ', ἔχων
πυρσώδη φλόγα πεύκας,
ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει,
δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ'· ὦ ἴτε, Βάκχαι,
ὦ ἴτε, Βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου χλιδὰ,
μέλπετε τὸν Διόνυσον
βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
εὔϊα τὸν εὔϊον
ἀγαλλόμεναι θεὸν,
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς, ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ,
σύνοχα φοιτάσιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος·

ἡδομένα δ᾽ ἄρα
πῶλος ὅπως ἅμα
ματέρι φορβάδι
κῶλον ἄγει ταχύπουν,
σκιρτήμασι Βάκχου.

ΤΕ. τίς ἐν πύλαισι Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ᾽, ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν, ἐπύργωσ᾽ ἄστυ Θηβαίων τόδε;
ἴτω τις, εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ᾽ αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ.
θύρσους ἀνάπτειν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑ. ὦ φίλταθ᾽ ὡς σὴν γῆρυν ᾐσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ᾽ ἀνδρὸς, ἐν δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ᾽ ἕτοιμος, τήνδ᾽ ἔχων σκευὴν θεοῦ.
δεῖ γάρ νιν, ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον καθ᾽ ἡμᾶς δυνατὸν, αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σεῖσαι πολιόν; ἐξηγοῦ σύ μοι,
γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
ὡς οὐ κάμοιμ᾽ ἂν οὔτε νύκτ᾽, οὔθ᾽ ἡμέραν,
θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ᾽ ἡδέως,
γέροντες ὄντες.

ΤΕ. ταῦτά μοι πάσχεις ἄρα·
κἀγὼ γὰρ ἡβῶ, κἀπιχειρήσω χοροῖς.

ΚΑ. οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.

ΤΕ. ἀλλ᾽ οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.

ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
ΤΕ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ 'κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
ΤΕ. μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν· οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
ΤΕ. ἰδοὺ, ξύναπτε, καὶ ξυνωρίζου χέρα.
ΚΑ. οὐ καταφρονῶ 'γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
ΤΕ. οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς παραδοχὰς, ἅς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν.
ἐρεῖ τις, ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσας ἐμόν;
οὐ γὰρ διῄρηχ' ὁ θεὸς, εἴτε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, εἴτε τὸν γεραίτερον·
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾷ,
Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
ὡς ἐπτόηται. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
ΠΕ. ἔκδημος ὢν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονὸς,
κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
πλασταῖσι βακχείαισιν· ἐν δὲ δασκίοις
ὄρεσι θοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς·
πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι

κρατῆρας· ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν, ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου.
ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
Ἰνώ τ', Ἀγαυήν θ', ἥ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω·
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι,
παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
λέγουσι δ', ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονὸς
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὔκοσμος κόμην,
οἰνωπὸς, ὄσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
ὃς ἡμέρας τε κεὐφρόνας συγγίγνεται
τελετὰς προτείνων εὐΐους νεάνισιν.
εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν·
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διός·
ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ, τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων,

νάρθηκι βακχεύοντ᾽. ἀναίνομαι, πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον.
οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
θύρσου μεθήσεις χεῖρ᾽, ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ᾽ ἔπεισας, Τειρεσία; τόνδ᾽ αὖ θέλεις
τὸν δαίμον᾽ ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτοὺς, κἀμπύρων μισθοὺς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξεῤῥύετο,
κάθησ᾽ ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ
ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
ΧΟ. τῆς εὐσεβείας, ὦ ξέν᾽, οὐκ αἰδῇ θεοὺς,
Κάδμον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν,
Ἐχίονος δ᾽ ὢν παῖς, καταισχύνεις γένος;
ΤΕ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ᾽ ἔργον εὖ λέγειν.
σὺ δ᾽ εὔτροχον μὲν γλῶσσαν, ὡς φρονῶν, ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ᾽ οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
θρασὺς δὲ δυνατὸς, καὶ λέγειν οἷός τ᾽ ἀνὴρ,
κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ᾽ ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ᾽ Ἑλλάδ᾽ ἔσται. δύο γὰρ, ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ᾽ ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεὰ,
Γῆ δ᾽ ἔστιν, ὄνομα δ᾽, ὁπότερον βούλει, κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
ὃ δ᾽ ἦλθεν ἐπὶ τἀντίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος,
βότρυος ὑγρὸν πῶμ᾽ εὗρε, κεἰσηνέγκατο

θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγὼς,
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς
μηρῷ· διδάξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς, εἰς δ' Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διός,
ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποτ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσιν
φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγχης θιγεῖν.
μανία δὲ, καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα, σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα
βάλλοντα, καὶ σείοντα Βάκχιον κλάδον,

μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μηδ', ἢν δοκῇς μέν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις.
κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρίς· ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο.
μαίνῃ γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοὔτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἄν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.

ΧΟ. ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.

ΚΑ. ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν·
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων·
νῦν γὰρ πέτῃ τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
κεἰ μὴ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῄς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμή, παντὶ τῷ γένει, προσῇ.
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,

ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο, κρεῖσσον' ἐν κυνηγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ὃ μὴ πάθῃς σύ, δεῦρό σου στέψω κάρα
κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα· βακχεύσεις δ' ἰών,
μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.
τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
δίκῃ μέτειμι. στειχέτω τις, ὡς τάχος,
ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαινοῦ κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες·
μάλιστα γάρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.
οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες, ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξί, καὶ λέχη λυμαίνεται.
κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν, λευσίμου δίκης τυχών,
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
ΤΕ. ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα, ποῦ ποτ' εἶ λόγων.
μέμηνας· ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα
ὑπέρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
ὑπέρ τε πόλεως, τὸν θεόν, μηδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἕπου μοι κισσίνου βάκτρου μέτα,
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως·
τῷ Βακχίῳ καὶ τῷ Διὸς δουλευτέον.

Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
τοῖς σοῖσι, Κάδμε, μαντικῇ μὲν οὐ λέγω
τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
ΧΟ. ὁσία, πότνα θεῶν, στροφὴ α΄.
ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν
χρύσεα πτέρυγα φέρεις,
τάδε Πενθέως ἀΐεις;
ἀΐεις οὐχ ὁσίαν ὕβριν
ἐς τὸν Βρόμιον τὸν Σεμέλας,
τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
δαίμονα πρῶτον μακάρων; ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς,
μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι,
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλῃ.
ἀχαλίνων στομάτων ἀντιστροφὴ α΄.
ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
τὸ τέλος δυστυχία.
ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
βίοτος καὶ τὸ φρονεῖν ἀσά-
λευτον μένει, καὶ συνέχει
δῶμα· πρόσω γάρ, ἀλλ' ὅμως αἰθέρα ναί-
οντες ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία
τό, τε μὴ θνητὰ φρονεῖν
βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ

δέ τις ἂν, μεγάλα διώκων,
τὰ παρόντ' οὐχὶ φέρει
μαινομένων οἵδε τρόποι
καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοί γε φωτῶν.
ἱκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον, στροφὴ β'.
νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
ἵνα θελξίφρονες νέμονται
θνατοῖσιν ἔρωτες·
Πάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
καρπίζουσιν ἄνομβροι·
ὅπου καλλιστευμένα
Πιερία μούσειος ἕδρα,
σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου,
ἐκεῖσ' ἄγε με,
Βρόμιε, Βρόμιε,
προβακχήϊε δαῖμον,
ἐκεῖ χάριτες,
ἐκεῖ δὲ πόθος,
ἐκεῖ δὲ Βάκχαισι
θέμις ὀργιάζειν.
ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς ἀντιστροφὴ β'.
χαίρει μὲν θαλίαισιν.
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή-
ναν, κουροτρόφον θεάν·
ἴσαν δ' εἴς τε τὸν ὄλβιον,
τόν τε χείρονα, δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον.
μισεῖ δ', ᾧ μὴ ταῦτα μέλει,

κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζῆν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν
πραπίδα φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅ, τι
τε φαυλότερον
ἐνόμισσε, χρῆταί τε,
τόδε τοι λέγοιμ' ἄν.

ΘΕ. Πενθεῦ, πάρεσμεν, τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὡρμήσαμεν.
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος, οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο,
ἔμενέ τε, τοὐμὸν εὐπρεπὲς ποιούμενος.
κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἑκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὅς μ' ἔπεμψ', ἐπιστολαῖς.
ἃς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἷρξας, ἃς συνήρπασας,
κἄδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας
σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλῇδές τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας. σοὶ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν.

ΠΕ. λάζυσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὢν,
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,

ὡς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει.
πλόκαμός τε γάρ σου ταναός, οὐ πάλης ὕπο,
γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος.
ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδείς· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά πευ κλύων;
ΠΕ. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμί· Λυδία δέ μοι πατρίς.
ΠΕ. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὃς Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις.
ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμμ', ἠνάγκασεν;
ΔΙ. ὁρῶν ὁρῶντα· καὶ δίδωσιν ὄργια.
ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
ΔΙ. ἄῤῥητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.
ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω.
ΔΙ. ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
ΠΕ. τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾶν σὺ φῂς σαφῶς, ποῖός τις ἦ;
ΔΙ. ὁποῖος ἤθελ'· οὐκ ἐγὼ 'τασσον τόδε.
ΠΕ. ταῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων.
ΔΙ. δόξει τις, ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ', ἄγων τὸν δαίμονα;
ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.

ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολύ.
ΔΙ. τάδ᾽ εὖ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
ΠΕ. τὰ δ᾽ ἱερὰ νύκτωρ, ἢ μεθ᾽ ἡμέραν τελεῖς;
ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ᾽ ἔχει σκότος.
ΠΕ. τοῦτ᾽ εἰς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
ΔΙ. κἀν ἡμέρᾳ τό γ᾽ αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
ΔΙ. σὲ δ᾽ ἀμαθίας γε, κἀσεβοῦντ᾽ εἰς τὸν θεόν.
ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος, κοὐκ ἀγύμναστος λόγων.
ΔΙ. εἴφ᾽ ὅ, τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ;
ΠΕ. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ᾽ αὐτὸν τρέφω.
ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χεροῖν.
ΔΙ. αὐτός μ᾽ ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
ΠΕ. εἱρκταῖσί τ᾽ ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
ΔΙ. λύσει με δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
ΠΕ. ὅταν γε καλέσῃς αὐτὸν, ἐν Βάκχαις σταθείς.
ΔΙ. καὶ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν, ὁρᾷ.
ΠΕ. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ᾽ ἐμοῖς.
ΔΙ. παρ᾽ ἐμοί· σὺ δ᾽, ἀσεβὴς αὐτὸς ὢν, οὐκ εἰσορᾷς.
ΠΕ. λάζυσθε· καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν, σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν σε, κυριώτερος σέθεν·
ΔΙ. οὐκ οἶσθ᾽ ὅ, τι ζῇς, οὐδ᾽ ὁρᾷς, οὐθ᾽ ὅστις εἶ.
ΠΕ. Πενθεὺς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρὸς δ᾽ Ἐχίονος.
ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ᾽ ἐπιτήδειος εἶ.
ΠΕ. χώρει. καθείρξατ᾽ αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ᾽, ἃς ἄγων πάρει,

κακῶν συνεργοὺς, ἢ διεμπολήσομεν,
ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου
παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωΐδας κεκτήσομαι.
ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ, τι γὰρ μὴ χρεὼν, οὔτοι χρεὼν
παθεῖν· ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις.
ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
ΧΟ. * * * * * * στροφή.
Ἀχελῴου θύγατερ,
πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα,
σὺ γάρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες·
ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἥρπασέ νιν,
τάδ' ἀναβοήσας·
ἴθ', ὦ Διθύραμβ', ἐμὰν
ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδύν.
ἀναφανῶ σε τόδ', ὦ
Βάκχιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγεις;
ὅτι, καὶ τὰν βοτρυώδη
Διονύσου χάριν οἴνας,
ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.
οἵαν, οἵαν ὀργὰν ἀντιστροφή.
ἀναφαίνει χθόνιον
γένος, ἐκφύς τε δράκοντος

ποτὲ Πενθεὺς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθόνιος,
ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαν-
τ', ἀντίπαλον θεοῖ-
σιν· ὃς με βρόχοισι, τὰν
τοῦ Βρομίου, τάχει συνάψει,
τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει
δώματος ἤδη θιασώταν,
σκοτίαις κρυπτὸν ἐν εἱρκταῖς.
ἐσορᾷς τάδ', ὦ Διὸς παῖ,
Διόνυσε, σὰς προφήτας
ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε, χρυσῶπα, τινάσσων
ἀνὰ θύρσον κατ' Ὄλυμπον,
φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες.
πόθι Νύσης ἄρα θη- ἐπῳδός.
ροτρόφου θυρσοφορεῖς
θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἢ
κορυφαῖς Κωρυκίαις;
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἔνθα ποτ' Ὀρ-
φεὺς κιθαρίζων
σύναγε δένδρεα Μού-
σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας.
μάκαιρ' ὦ Πιερία,
σέβεταί σ' Εὔιος·
ἥξει τε, χορεύσων
ἅμα βακχεύμασι·

τὸν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἀξιὸν,
εἱλισσομένας τε Μαινάδας ἄξει,
Λυδίαν τε, τὸν τᾶς εὐδαιμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
τὸν ἔκλυον εὔιππον χώραν ὕδασι
καλλίστοισι λιπαίνειν.
ΔΙ. ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς,
ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
ΧΟ. τίς ὅδε; τίς, πόθεν ὁ κέλαδος
ἀνά μ' ἐκάλεσεν Εὐΐου;
ΔΙ. ἰὼ πάλιν αὐδῶ.
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ΧΟ. ἰὼ, ἰὼ, δέσποτα, δέσποτα,
μόλε νῦν ἡμέτερον εἰς θίασον·
ὦ Βρόμιε, Βρόμιε.
πέδον χθονὸς ἔνοσι, πότνια.
ἆ, ἆ· τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα
διατινάξεται πεσήμασιν.
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα·
σέβετέ νιν.
ΗΜ. σέβομεν ὦ.
ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
Βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.
ΗΜ. ἅπτε κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα·
σύμφλεγε, σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
ΗΜ. ἆ, ἆ· πῦρ οὐ λεύσσεις, οὐδ' αὐγάζῃ,
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,

ἄν ποτε κεραυνοβόλος
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς;
δίκετε πεδόσε τρομερὰ σώματα,
δίκετε, Μαινάδες·
ὁ γὰρ ἄναξ, ἄνω κάτω τιθεὶς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.

ΔΙ. βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ᾔσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
διατινάξαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε σάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον.

ΧΟ. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν Εὐΐου βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἀσμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος.

ΧΟ. πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἠλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;

ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟ. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;

ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν· ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν
οὔτ' ἔθιγεν, οὔθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὑρὼν, οὗ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο,
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,

ἥσυχος θάσσων, ἔλευσσον· ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα, καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ', ὡς ἐσεῖδε, δώματ' αἴθεσθαι δοκῶν,
ᾖσσ' ἐκεῖσε, κᾆτ' ἐκεῖσε, δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.
διαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγότος,
ἵεται, ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας, δόμων ἔσω.
κᾆθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ', ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος,
ᾖσσε, κἀκέντει φαεννὸν [αἰθέρ'], ὡς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τάδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαίνεται·
δῶμά τ' ἔῤῥηξεν χαμᾶζε, συντεθράνωται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς· κόπου δ' ὕπο
διαμεθεὶς ξίφος, παρεῖται· πρὸς θεὸν γάρ, ὢν ἀνήρ,
εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμ'· ἥσυχος δ' ἐκ Βάκχας ἄγων
δωμάτων, ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὡς δέ μοι δοκεῖ, (ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω)
εἰς προνώπι' αὐτίκ' ἥξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἴσω, κἂν πνέων ἔλθῃ μέγα·

πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς, ἀσκεῖν σώφρον' εὐοργησίαν.

ΠΕ. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα, ἔα·
ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
ΔΙ. στῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα.
ΠΕ. πόθεν σὺ, δεσμὰ διαφυγὼν, ἔξω περᾷς;
ΔΙ. οὐκ εἶπον; οὐκ ἤκουσας, ὅτι λύσει μέ τις;
ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί.
ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.
ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν;
ΔΙ. κλείειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
ΠΕ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι γὰρ τείχη θεοί;
ΔΙ. σοφὸς, σοφὸς γ' εἶ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν.
ΠΕ. ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφυν σοφός.
ΔΙ. κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους, μάθε,
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξούμεθα.
ΑΓ. Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς,
ἥκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν, ἵν' οὔ ποτε
λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί.
ΠΕ. ἥκεις δὲ ποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγου;
ΑΓ. Βάκχας ποτνιάδας εἰσιδὼν, αἳ τῆσδε γῆς
οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,
ἥκω, φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρήζων, ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παῤῥησίᾳ

φράσω τὰ 'κεῖθεν, ἢ λόγον στειλώμεθα;
τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ,
καὶ τοὐξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
ΠΕ. λέγ'· ὡς ἀθῷος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ·
τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας
γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
ΑΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα·
ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ' ἑνὸς μὲν Αὐτονόη· τοῦ δευτέρου
μήτηρ Ἀγαυὴ σή· τρίτου δ' Ἰνὼ χοροῦ.
εὗδον δὲ πᾶσαι, σώμασιν παρειμέναι·
αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρα
εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ, ὡς σὺ φῄς,
οἰνωμένας κρατῆρι, καὶ λωτοῦ ψόφῳ,
θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσι κεροφόρων βοῶν.
αἱ δ', ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
ἀνῇξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας,
νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ', ὅσαισιν ἁμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς

ὄφεσι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν.
αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
βρέφη λιποῦσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους δρυός τε, μίλακός τ' ἀνθεσφόρου.
θύρσον δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς.
ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός.
ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον. ἐκ δὲ κισσίνων
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
ὥστ', εἰ παρῆσθα, τὸν θεὸν, τὸν νῦν ψέγεις,
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
καινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν,
ὡς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια.
καί τις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρίβων λόγων,
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων,
χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις,
κρύψαντες αὑτούς. αἱ δὲ, τὴν τεταγμένην
ὥραν, ἐκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
Ἴακχον ἀθρόῳ στόματι, τὸν Διὸς γόνον,
Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος

καὶ θῆρες· οὐδὲν δ᾽ ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
κυρεῖ δ᾽ Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
κἀγὼ ᾽ξεπήδησ᾽, ὡς συναρπάσαι θέλων,
λόχμην κενώσας, ἔνθ᾽ ἐκρύπτομεν δέμας.
ἡ δ᾽ ἀνεβόησεν· ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ᾽, ἀνδρῶν τῶνδ᾽ ὕπ᾽· ἀλλ᾽ ἕπεσθέ μοι
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι.
ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες, ἐξηλύξαμεν
Βακχῶν σπαραγμόν· αἳ δὲ νεμομέναις χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν
μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκα·
ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασι.
εἶδες δ᾽ ἂν ἢ πλεύρ᾽, ἢ δίχηλον ἔμβασιν,
ῥιπτόμεν᾽ ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
ἔσταζ᾽ ὑπ᾽ ἐλάταις ἀναπεφυρμέν᾽ αἵματι.
ταῦροι δ᾽ ὑβρισταὶ κεἰς κέρας θυμούμενοι
τοπρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἔνδυτα,
ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα, βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ᾽, ὥστ᾽ ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων ὑποτάσεις, αἳ παρ᾽ Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὔκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίον στάχυν,
Ὑσίας τ᾽ Ἐρυθράς θ᾽, αἳ Κιθαιρῶνος λεπας
νέρθεν κατῳκήκασιν, ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσοῦσαι, πάντ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα·
ὁπόσα δ᾽ ἐπ᾽ ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο

προσείχετ᾽, οὐδ᾽ ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ᾽ ἔκαιεν. οἱ δ᾽ ὀργῆς ὕπο
εἰς ὅπλ᾽ ἐχώρουν, φερόμενοι Βακχῶν ὕπο·
οὕπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ᾽ ἰδεῖν, ἄναξ.
τῶν μὲν γὰρ οὐχ ᾕμασσε λογχωτὸν βέλος·
κεῖναι δὲ, θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν,
ἐτραυμάτιζον, κἀπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ᾽ ἐχώρουν, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα,
κρήναις ἐπ᾽ αὐταῖς, ἃς ἀνῆκ᾽ αὐταῖς θεός·
νίψαντο δ᾽ αἷμα, σταγόνα δ᾽ ἐκ παρηΐδων
γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον᾽ οὖν τόνδ᾽, ὅστις ἔστ᾽, ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ᾽· ὡς τά τ᾽ ἄλλ᾽ ἐστὶν μέγας,
κἀκεῖνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ᾽ ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
οὐδ᾽ ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους
ἐς τὸν τύραννον, ἀλλ᾽ ὅμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.

ΠΕ. ἤδη τόδ᾽ ἐγγὺς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται
ὕβρισμα Βακχῶν, ψόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ᾽ οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτρας ἰὼν
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ᾽ ἀπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ᾽ ὅσοι πάλλουσι. καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν

Βάκχαισιν· οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ', ἃ πάσχομεν.
ΑΓ. πείθῃ μὲν οὐδὲν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὔ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται
κινοῦντα Βάκχας εὐΐων ὀρῶν ἄπο.
ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν
σώσει τόδ', ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
ΑΓ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος,
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι, θνητὸς ὢν, θεῷ.
ΠΕ. θύσω. φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
φευξεῖσθε πάντες καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ΑΓ. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὡς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.
ὅταν ἔτ' ἐστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
ΠΕ. τί δρῶντα, δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
ΑΓ. ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ.
ΑΓ. ποῖόν τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς.
ΠΕ. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ' ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ΑΓ. καὶ μὴν ξυνεθέμην, τοῦτό γ' ἐστὶ, τῷ θεῷ.
ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
ΑΓ. ἆ·
βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
ΠΕ. μάλιστα, μυρίον γε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
ΑΓ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
ΠΕ. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξῳνωμένας.

ΑΓ. ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἅ σοι πικρά;
ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
ΑΓ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν θέλῃς λάθρα.
ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.
ΑΓ. ἄγωμεν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ;
ΠΕ. ἄγ' ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ.
ΑΓ. στεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ΑΓ. μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτό, καί τις εἶ πάλαι σοφός.
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.
ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἄν, ἃ σύ με νουθετεῖς, καλῶς;
ΑΓ. ἐγὼ στελῶ σε, δωμάτων εἴσω μολών.
ΠΕ. τίνα στολήν; ἦ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.
ΑΓ. οὐκέτι θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος εἶ;
ΠΕ. στολὴν δὲ τίνα φὴς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ΑΓ. κόμην μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ.
ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ χρῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
ΑΓ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσται μίτρα.
ΠΕ. ἦ καί τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ΑΓ. θύρσον τε χειρὶ, καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.
ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ΑΓ. ἀλλ' αἷμα θήσεις, συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ΑΓ. σοφώτερον γοῦν, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεος εἶμι, Καδμείους λαθών,
ΑΓ. ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν Βάκχας ἐμοί.
ΑΓ. ἐλθόντ' ἐς οἴκους, ἂν δοκῇ, βουλεύσομεν.

ΠΕ. ἔξεστι πάντῃ, τόγ᾽ ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
ΑΓ. στείχοιμ᾽ ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ᾽ ἔχων πορεύσομαι.
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
ΔΙ. γυναῖκες, ἁνὴρ εἰς βόλον καθίσταται,
ἥξει δὲ Βάκχας, οὗ θανὼν δώσει δίκην.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω.
τισώμεθ᾽ αὐτόν. πρῶτα δ᾽ ἔκστησον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς, φρονῶν μὲν εὖ,
οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδῦναι στολὴν,
ἔξω δ᾽ ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν, ἐνδύσεται.
χρῄζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι᾽ ἄστεος,
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ᾽ εἶμι κόσμον, ὅνπερ εἰς ᾅδου λαβὼν
ἄπεισι, μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγεὶς,
Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ᾽ ἠπιώτατος.
ΧΟ. ἆρ᾽ ἐν παννυχίοις χοροῖς — στροφή.
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ᾽ ἀναβακχεύουσα,
δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν
ῥίπτουσ᾽, ὡς νεβρὸς, χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἡνίκ᾽ ἂν φοβερὸν φύγῃ
θήραμ᾽ ἔξω φυλακᾶς,
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων·
θωΰσσων δὲ κυναγέτας
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
μόχθοις τ᾽, ὠκυδρόμοις τ᾽ ἀέλλαις,

θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον, ἡδομένα
βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροκόμου τ᾽ ἐν ἔρνεσιν ὕλας;
τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
ἢ χεῖρ᾽ ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.
ὁρμᾶται μόλις, ἀλλ᾽ ὅμως — ἀντιστροφή.
πιστόν τόγε θεῖον
σθένος· ἀπευθύνει δὲ
βροτῶν τούς τ᾽ ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένᾳ δόξᾳ·
κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
δαρὸν χρόνου πόδα, καὶ
θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον· οὐ
γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γινώσκειν χρὴ, καὶ μελετᾷν.
κοῦφα γὰρ δαπάνα νομίζειν,
ἰσχὺν τ᾽ ἔχειν, ὅ τι ποτ᾽ ἄρα τὸ δαιμόνιον.
τό τ᾽ ἐν χρόνῳ μακρῷ
νόμιμον, ἀεὶ φύσει τὸ πεφυκός.
τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
ἢ χεῖρ᾽ ὑπὲρ κορυφᾶς
τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.
εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσης — ἐπῳδός
ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ᾽ ἔκιχεν·

εὐδαίμων δ', ὃς ὕπερθε μόχθων
ἐγίνεθ'· ἑτέρᾳ δ' ἕτερος ἕτερον
ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
μυρίαι μυρίοισιν
ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες· αἱ μὲν
τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν· τὸ δὲ κατ' ἦμαρ,
ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ', ἃ μὴ χρεὼν, ὁρᾷν,
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
σκευὴν γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχου κατάσκοπος·
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.

ΠΕ. καὶ μὴν ὁρᾷν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας, καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον·
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς,
καὶ σῷ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θήρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν, ὢν οὐκ εὐμενής.

ΔΙ. ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾷν.

ΠΕ. τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν,
ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἑστάναι μητρός γ' ἐμῆς;

ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾷν δοκῶ, σ' ὁρῶν,
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε,
οὐχ ὡς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμοσα.

ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτὸν, ἀνασείων τ' ἐγὼ,
καὶ βακχιάζων, ἐξ ἕδρας μεθώρμισα.

ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κάρα.

ΠΕ. ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή.
ΔΙ. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κοὖ ἑξῆς πέπλων
στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
ΠΕ. κἀμοὶ δοκοῦσι παρά γε δεξιὸν πόδα·
τἀνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
ΔΙ. ἦπού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσῃ φίλων,
ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς;
ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερί,
ἢ τῇδε, Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χρὴ, χἅμα δεξιῷ ποδὶ,
αἴρειν νιν. αἰνῶ δ', ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
ΠΕ. ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
ΔΙ. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
οὐκ εἶχες ὑγιεῖς· νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ.
ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χεροῖν ἀνασπάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα;
ΔΙ. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα,
καὶ Πανὸς ἕδρας, ἔνθ' ἔχει συρίγματα.
ΠΕ. καλῶς ἔλεξας· οὐ σθένει νικητέον
γυναῖκας· ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
ΔΙ. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεὼν,
ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὣς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ·
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος.
ΠΕ. κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς,
μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος.

τοιγάρ σ᾽ ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχρῆν.
ἕπου δέ· πομπὸς δ᾽ εἶμ᾽ ἐγὼ σωτήριος·
κεῖθεν δ᾽ ἀπάξει σ᾽ ἄλλος.

ΠΕ. ἡ τεκοῦσά γε;

ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν.

ΠΕ. ἐπὶ τόδ᾽ ἔρχομαι.

ΔΙ. φερόμενος ἥξεις.

ΠΕ. ἁβρότητ᾽ ἐμὴν λέγεις.

ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός.

ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ᾽ ἀναγκάσει.

ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ᾽.

ΠΕ. ἀξίων μὲν ἅπτομαι.

ΔΙ. δεινὸς σὺ, δεινὸς, κἀπὶ δείν᾽ ἔρχῃ πάθη·
ὥστ᾽ οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος.
ἔκτειν᾽, Ἀγαυὴ, χεῖρας, αἵ θ᾽ ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
τόνδ᾽ εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικήσων δ᾽ ἐγὼ,
καὶ Βρόμιος ἔσται· τἄλλα δ᾽ αὐτὸ σημανεῖ.

ΧΟ. ἴτε, θοαὶ λύσσης κύνες, ἴτ᾽ εἰς ὄρος, στρ.
θίασον ἔνθ᾽ ἔχουσι Κάδμου κόραι,
ἀνοιστρήσατέ νιν
ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ
Μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
ἢ σκόλοπος ὄψεται
δοκεύοντα· Μαινάσιν δ᾽ ἀπύσει·
τίς δ᾽ ὅδε Καδμείων μαστὴρ οὐριοδρόμων
ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος

γυναικῶν ἔφυ·
λεαίνας δέ γε τινὸς ἢ Γοργόνων
Λιβυσσᾶν γένος.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος γόνον γηγενῆ·
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ παρανόμῳ τ' ὀργᾷ ἀντιστρ.
περὶ σὰ, Βάκχι', ὄργια, ματρός τε σᾶς,
μανείσᾳ πραπίδι
παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ.
γνώμαν σώφρονα θάνατος ἀπροφάσιστος,
εἰς τά τε θεῶν ἔφυ,
βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
τὸν σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα;
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ τῶν αἰεὶ
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἦμαρ εἰς νύκτα τ' εὖ
ἄγοντ' εὐσεβεῖν.
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας, ἐκβαλόν-
τα τιμᾷν θεούς.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος τόκον γηγενῆ.
φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανός γ' ἰδεῖν ἐπῳδός.
δράκων, ἢ πυριφλέγων

δρᾶσθαι λέων.
ἴθι, ὦ Βάκχε, θηραγρέτα Βακχᾶν,
γελῶντι προσώπῳ
περίβαλε βρόχον,
ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα τὰν Μαινάδων.
ΑΓ. ὦ δῶμ', ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα,
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μέν, ἀλλ' ὅμως
χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τί μηνύεις νέον;
ΑΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.
ΧΟ. ὦ ̓ναξ Βρόμιε· καὶ γὰρ θεὸς φαίνῃ μέγας.
ΑΓ. πῶς φῄς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἦ ̓πὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;
ΧΟ. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις·
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.
ΑΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις;
ΧΟ. ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος οὐ Θῆβαι κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
ΑΓ. συγγνωστὰ μέν σοι· πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.
ΧΟ. ἔννεπέ μοι, φράσον, τίνι μόρῳ θνήσκει,
ἄδικος, ἄδικά τ' ἐκπορίζων, ἀνήρ.
ΑΓ. ἐπεὶ, Θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,
Πενθεύς τε, κἀγὼ, δεσπότῃ γὰρ εἱπόμην,
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.

πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἵζομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες, ὡς ὁρῷμεν, οὐχ ὁρώμενοι.
ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκρημνον, ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
κισσῷ κομήτην αὖθις ἐξανέστεφον·
αἱ δ', ἐκλιποῦσαι ποικίλ', ὡς πῶλοι, ζυγὰ,
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὗ μὲν ἕσταμεν,
οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὅσοι μύθων·
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα,
ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχρουργίαν.
τοὐντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ·
λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον·
κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος, περιφορὰν ἕλκῃ δρόμον·
ὣς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
Πενθέα δ' ἱδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι,
ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
ἀτρέμα, φυλάσσων, μὴ 'ναχαιτίσειέ νιν.
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
ὤφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατεῖδε Μαινάδας.
ὅσον γὰρ οὔπω δῆλος ἦν θάσσων ἄνω,
καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,

ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι,
Διόνυσος ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ, τἀμά τ' ὄργια,
γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
σίγησε δ' αἰθὴρ, σῖγα δ' εὔλειμος νάπη
φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
αἱ δ', ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ διήνεγκαν κόρας.
ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες
ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν,
μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσαί τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάῤῥου νάπης
ἀγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
ἔῤῥιπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν:
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.
ἄλλαι δὲ θύρσους ἵεσαν δι' αἰθέρος,
Πενθέως τ' ὄχον δύστηνον, ἀλλ' οὐκ ἤνυτον·
κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων,
καθῆστο τλήμων, ἀπορίᾳ λελησμένος.
τέλος δὲ, δρυΐνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
ἔλεξ' Ἀγαυή· φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ,
πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην

θῆρ' ὡς ἕλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χοροὺς κρυφαίους. αἱ δὲ μυρίαν χέρα
προσέθεσαν ἐλάτῃ, κἀξανέσπασαν χθονός.
ὑψοῦ δὲ θάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς οὖδας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν.
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱέρεια φόνου,
καὶ προσπιτνεῖ νιν· ὁ δὲ μίτραν κόμης ἄπο
ἔῤῥιψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Ἀγαυή· καὶ λέγει, παρηΐδος
ψαύων· ἐγώ τοι, μῆτερ, εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεὺς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος.
οἴκτειρε δ', ὦ μῆτερ, μὲ, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
ἡ δ', ἀφρὸν ἐξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα,
πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας· Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή.
ὁ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγχανε πνέων,
αἱ δ' ἠλάλαζον· ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
ἡ δ' ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ', ἡματωμένη
χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στυφλοῖς

πέτραις, τὸ δ᾽ ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ·
οὐ ῥάδιον ζήτημα· κρᾶτα δ᾽ ἄθλιον,
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρου
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
λιποῦσ᾽ ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.
χωρεῖ δὲ, θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τῶνδ᾽, ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ᾽, Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
τὸ σωφρονεῖν δὲ, καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
κάλλιστον οἶμαί γ᾽ αὐτὸ καὶ σοφώτατον
θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον·
ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα τοῦ Πενθέως,
ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν,
νάρθηκά τε, πιστὸν ἀΐδαν,
ἔλαβεν εὔθυρσον,
ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι Καδμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵ-
ματι στάζουσαν χέρα
περιβαλεῖν τέκνου.
ἀλλ᾽, εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὁρμωμένην
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ᾽, ἐν διαστρόφοις

ὅσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐΐου θεοῦ.
ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. στροφή.
ΧΟ. τί με δὴ ὀρθοῖς, ὦ;
ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἕλικα
νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραμ᾽.
ΧΟ. ὁρῶ γε, καί σε δέξομαι σύγκωμον, ὦ.
ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ᾽ ἄνευ βρόχων,
* * * * * *
νέον λῖν, ὡς ὁρᾷν πάρα.
ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
ΑΓ. Κιθαιρών.
ΧΟ. τί Κιθαιρών;
ΑΓ. κατεφόνευσέ νιν.
ΧΟ. τίς ἁ βαλοῦσα πρῶτά γε;
ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
ΧΟ. μάκαιρ᾽ Ἀγαυή.
ΑΓ. κληϊζόμεθ᾽ ἐν θιάσοις.
τίς ἄλλα τὰ Κάδμου;
ΧΟ. τί Κάδμου;
ΑΓ. γένεθλα· γένεθλα, μετ᾽ ἐμὲ, μετ᾽ ἐμὲ, τοῦ-
δ᾽ ἔθιγε θηρός;
ΧΟ. εὐτυχεῖς τᾶδ᾽ ἄγρᾳ.
ΑΓ. μέτεχε νῦν θοίνας.
ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀντιστρ.
ΑΓ. νέος ὁ μόσχος, ἄρτι γένυν
ὑπὸ κόρυθ᾽ ἁπαλότριχα
κατάκομον βάλλει·
πρέπει γὰρ, ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη.
ὁ Βάκχιος, κυναγέτας

σοφὸς, σοφὸς ἀνέπηλεν
ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας.
ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
ΑΓ. ἐπαινεῖς.
ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι,
καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρα
ἐπαινέσεται, λαβοῦσαν ἄγραν
τάνδε λεοντοφυῆ
περισσὰν περισσῶς.
ΧΟ. ἀγάλλῃ;
ΑΓ. γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ καὶ
τάδ' ἔργα κατειργασμένα.
ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
'ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν,
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κᾆτα κομπάζειν χρεών.
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην.
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν,
χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας·
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πλεκτῶν πρὸς οἴκων κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσασ' ἐγώ.
ΚΑ. ἕπεσθέ μοι, φέροντες ἄθλιον βάρος

Πενθέως, ἕπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ᾽ εὑρὼν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαρακτὸν, κοὐδὲν ἐν ταυτῷ πέδῳ,
λαβὼν ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ.
ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
ἤδη κατ᾽ ἄστυ τειχέων ἔσω βεβὼς,
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ, Βακχῶν πέρι.
πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν μὲν, Ἀκταίων᾽ Ἀρισταίῳ ποτὲ
τεκοῦσαν, εἶδον Αὐτονόην, Ἰνώ θ᾽ ἅμα,
ἔτ᾽ ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας
τὴν δ᾽ εἶπέ τίς μοι δεῦρο Βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαυήν· οὐδ᾽ ἄκραντ᾽ ἠκούσαμεν·
λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

ΑΓ. πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ
θνητῶν· ἁπάσας εἶπον, ἐξόχως δ᾽ ἐμέ·
ἢ, τὰς παρ᾽ ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας,
εἰς μείζον᾽ ἥκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
φέρω δ᾽ ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὁρᾷς, τάδε
λαβοῦσα τἀριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
ὡς ἂν κρεμασθῇ. σὺ δὲ, πάτερ, δέξαι χεροῖν·
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ᾽ ἐξειργασμένων·

ΚΑ. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ᾽ οἷόν τ᾽ ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον.

καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κἀμὲ παρακαλεῖς.
οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ᾽ ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ᾽ ἄγαν,
Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ᾽, οἰκεῖος γεγώς.
ΑΓ. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
ἔν τ᾽ ὄμμασι σκυθρωπόν. εἴθε παῖς ἐμὸς
εὔθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ᾽ ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ὀριγνῷτ᾽· ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ᾽ ἐκεῖνος· νουθετητέος, πάτερ,
σοί τ᾽ ἐστὶ κἀμοὶ, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ ᾽στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ᾽ ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
ΚΑ. φεῦ, φεῦ· φρονήσασαι μὲν, οἷ᾽ ἐδράσατε,
ἀλγήσετ᾽ ἄλγος δεινόν. εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ᾽ ἀεὶ μενεῖτ᾽, ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι, δόξετ᾽ οὐχὶ δυστυχεῖν.
ΑΓ. τί δ᾽ οὐ καλῶς τῶνδ᾽, ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
ΚΑ. πρῶτον μὲν εἰς τόνδ᾽ αἰθέρ᾽ ὄμμα σὸν μέθες.
ΑΓ. ἰδού· τί μοι τόνδ᾽ ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν;
ΚΑ. ἔθ᾽ αὑτὸς, ἤ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;
ΑΓ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διϊπετέστερος.
ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ᾽ ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο· γίγνομαι δέ πως
ἔννους, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.
ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι᾽ ἂν σαφῶς;
ΑΓ. ὡς ἐκλέλησμαί γ᾽, ἃ πάρος εἴπομεν, πάτερ.
ΚΑ. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ΑΓ. Σπαρτῷ μ᾽ ἔδωκας, ὡς λέγουσ᾽, Ἐχίονι.

ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ΑΓ. Πενθεὺς ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
ΚΑ. ἄθρησον αὐτὸ, καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι;
ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἡ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ΚΑ. οἰμωγμένον γε πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ΑΓ. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χέρας;
ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.
ΚΑ. σύ νιν κατέκτας, ἢ κασιγνήτη σέθεν.
ΑΓ. ποῦ δ' ὤλετ'; ἦ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
ΚΑ. οὗπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὅδε;
ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε Βακχείας μολών.
ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' · ἄρτι μανθάνω.
ΚΑ. ὕβριν ὑβρισθείς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεῖσθέ νιν.
ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδὸς, πάτερ;
ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ΑΓ. ἦ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλειμένον καλῶς;
Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν·
τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,

ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἄμ' ὅστις, ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγὼς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὁρῶ·
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν· ὃς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
τοὐμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγὼς,
πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρος.
ὦ φίλτατ' ἀνδρων· καὶ γὰρ οὐκέτ' ὢν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμήσῃ τέκνων·
οὐκ ἔτι γενείου τοῦδε θιγγάνων χερὶ,
τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ, τέκνον,
λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον,
τις σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὦ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μέν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σὺ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον, ἡγείσθω θεούς.
ΧΟ. τὸ μὲν σὸν ἀλγῶ, Κάδμε· σῆς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς, ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.
ΔΙ. ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσῳ μετεστράφη,
ἐκθηριωθεὶς, ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός,
ἐλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.

πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
σχήσουσι· σὲ δ᾽ Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ᾽ ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει βίον.
ταῦτ᾽, οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς, λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ᾽, ὅτ᾽ οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
εὐδαιμονοῖτ᾽ ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
ΚΑ. Διόνυσε, λισσόμεσθά σ᾽, ἠδικήκαμεν.
ΔΙ. ὄψ᾽ ἐμάθεθ᾽ ἡμᾶς· ὅτε δ᾽ ἐχρῆν, οὐκ ᾔδετε.
ΚΑ. ἔγνωκα μὲν ταῦτ᾽· ἀλλ᾽ ἐπεξέρχῃ λίαν.
ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγὼς, ὑβριζόμην.
ΚΑ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὑμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
ΑΓ. αἶ, αἶ· δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν,
σύ θ᾽ ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι.
ἐγὼ θ᾽ ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ᾽ ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ᾽ Ἁρμονίαν, δάμαρτ᾽ ἐμὴν,
δράκων, δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω ᾽πὶ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων· οὐδὲ, τὸν καταιβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γενήσομαι.
ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σου στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ᾽ ἀμφιβάλλεις χερσὶν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρως κύκνος;

ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ΑΓ. χαῖρ᾽, ὦ μέλαθρον· χαῖρ᾽, ὦ πατρῴα
πόλις· ἐκλείπω σ᾽ ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων.
ΚΑ. στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου.
ΑΓ. στέρομαί σε, πάτερ.
ΚΑ. κἀγώ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτους.
ΑΓ. δεινῶς γάρ, δεινῶς τάνδ᾽ αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ
τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερε.
ΔΙ. καὶ γὰρ ἔπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέραστον ἔχων ὄνομ᾽ ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ μοι.
ΚΑ. χαῖρ᾽, ὦ μελέα καὶ σύ γε θύγατερ·
χαλεπῶς εἰς τόδ᾽ ἂν ἥκοις.
ΑΙ. ἄγετ᾽, ὦ πομποί, με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας λήψωμ᾽ οἰκτράς.
ἔλθοιμι δ᾽, ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρός,
μήτε Κιθαιρῶν᾽ ὄσσοισίν μ᾽ ἐγώ,
μήθ᾽ ὅθι θύρσος μνῆμ᾽ ἀνάκειται·
βάκχαις δ᾽ ἄλλαισι μέλοιεν.
ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ᾽ οὐκ ἐτελέσθη·
τῶν δ᾽ ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπεῤῥίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος. Εὑρὼν δὲ καὶ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ᾽ αὐτῶν. Ἐπιφανεὶς δ᾽ ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. Ὁ Σιληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησί. Τὰ δ᾽ ἄλλα ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ κεῖται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΙ. Ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν, χὤτ' ἐν ἥβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας·
πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾤχου τροφούς·
ἔπειτά τ', ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς,
ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς,
Ἐγκέλαδον, ἰτέαν εἰς μέσην θένων, δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω· τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοὶ γένος Τυρσηνικὸν
λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν· ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ·
παῖδές τ', ἐρετμοῖς ἥμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,

ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ᾽ ἐς Αἰτναίαν πέτραν·
ἵν᾽ οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ,
Κύκλωπες, οἰκοῦσ᾽ ἄντρ᾽ ἔρημ᾽ ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ᾽ αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον· ἀντὶ δ᾽ εὐΐων βακχευμάτων,
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες·
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ᾽ ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ᾽ ἁρπαγῇ δόμους,
ὡς τόν τ᾽ ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ᾽ ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ᾽ εἰσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικιννίδων
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χὤ τε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
προσῆτ᾽ ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

ΧΟ. πᾷ δή μοι γενναίων μὲν πατέρων, στροφή.
γενναίων τ᾽ ἐκ τοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσσῃ σκοπέλους;
οὐ τᾷδ᾽ ὑπήνεμος αὔρα,
καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
δινᾶέν θ᾽ ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται, πέλας ἄν-
τρων· οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων

ψύττα· οὐ τάδ᾽ οὔ, οὐ τάδε νέμη; μεσῳδό.
οὔτ᾽ οὖν κλιτὺν δροσεράν;
ὠή· ῥίψω πέτρον τάχα σου.
ὕπαγ᾽ ὦ, ὕπαγ᾽ ὦ, κεράστα,
μηλοβότα στασίωρον,
Κύκλωπος ἀγροβότα.
σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον· ἀντ.
δέξαι θηλαῖσι σποράς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
ποθοῦσί σ᾽ ἁμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλάν ποτ᾽ ἀμφιβαλεῖς,
ποιηροὺς λιποῦσα νομοὺς,
Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων.
οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ, ἐπῳδός.
Βάκχαι τε θυρσοφόροι·
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
κρήναισι παρ᾽ ὑδροχύτοις,
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
οὐ Νύσα μετὰ Νυμφᾶν.
Ἴακχον, Ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἃν θηρεύων πετόμαν,
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φίλος, ὦ φίλε Βακχεῖε,
ποῖ οἰοπολεῖς,
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ᾽, ὁ σὸς πρόσπολος,
θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκτᾳ,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ
σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΙ. σιγήσατ᾽, ὦ τέκν᾽, ἄντρα δ᾽ εἰς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

ΧΟ. χωρεῖτ᾽· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ᾽ ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας εἰς τόδ᾽ ἄντρον, ἀμφὶ δ᾽ αὐχέσι
τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κεχρημένους,
κρωσσούς θ᾽ ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ᾽ εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τήνδ᾽ ἐμβεβῶτες, καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τήνδ᾽ ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ᾽ ἥσυχοι γίγνεσθ᾽, ἵν᾽ ἐκπυθώμεθα,
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ᾽ ἄν, νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν.
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ᾽ ὅμιλον εἰσορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΙ. χαῖρ᾽, ὦ ξέν᾽. ὅστις δ᾽ εἶ, φράσον, πάτραν τε σήν.

ΟΔ. Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλήνων ἄναξ.

ΣΙ. οἶδ᾽ ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή.

ΣΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε, κἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων.
ΣΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός;
ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ᾽ ἥρπασαν βίᾳ.
ΣΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
ΣΙ. λῃστὰς διώκων, οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
ΟΔ. τίς δ᾽ ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;
ΣΙ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ ᾽στι, καὶ πόλεων πυργώματα;
ΣΙ. οὐκ εἴσ᾽· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
ΟΔ. τίνες δ᾽ ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
ΣΙ. Κύκλωπες, ἄντρ᾽ ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;
ΣΙ. νομάδες· ἀκούει δ᾽ οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
ΟΔ. σπείρουσι δ᾽, ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;
ΣΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ᾽ ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοάς;
ΣΙ. ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.
ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χὤσιοι περὶ ξένους;
ΣΙ. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τοὺς ξένους φέρειν.
ΟΔ. τί φής; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
ΣΙ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ᾽ ὅστις οὐ κατεσφάγη.
ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ ᾽στιν; ἢ δόμων ἔσω;
ΣΙ. φροῦδος πρὸς Αἴτνῃ, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
ΟΔ. οἶσθ᾽ οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
ΣΙ. οὐκ οἶδ᾽, Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῴημεν ἄν.
ΟΔ. ὅδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
ΣΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ΟΔ. ἀλλ᾽ ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
ΣΙ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ βοὸς γάλα.

ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασι πρέπει.
ΣΙ. σὺ δ᾽ ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
ΟΔ. οὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
ΣΙ. ὦ φίλτατ᾽ εἰπὼν, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ᾽ ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
ΣΙ. ὃν ἐξέθρεψα παῖδ᾽ ἐγώ ποτ᾽ ἀγκάλαις;
ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
ΣΙ. ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
ΟΕ. ὅδ᾽ ἀσκὸς, ὅς κεύθει νιν, ὡς ὁρᾷς, γέρον.
ΣΙ. οὗτος μὲν οὐδ᾽ ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
ΟΔ. ναὶ δὶς τόσον πῶμ᾽, ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
ΣΙ. καλήν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ᾽ ἐμοί.
ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
ΣΙ. δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ᾽ ἀσκοῦ μέτα.
ΣΙ. φέρ᾽, ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ΟΔ. ἰδού.
ΣΙ. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν.
ΣΙ. οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὀσφραίνομαι.
ΟΔ. γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ ᾽παινῇς μόνον.
ΣΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ᾽ ὁ Βάκχιος·
αἶ, αἶ, αἶ.
ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
ΣΙ. ὥστ᾽ εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
ΣΙ. χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
ΟΔ. ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ᾽, ἢ μήλων τόκον.
ΣΙ. δράσω τάδ᾽, ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν·
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,

πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται·
ἵν' ἐστὶ τουτὶ τοὐρθὸν ἐξανιστάναι,
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένο,
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστύς θ' ἅμα,
κακῶν τε λῆστις. εἶτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσομέν τί σοι.
ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
ΧΟ. οὔκουν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
ΣΙ. ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐΐου.
ΟΔ. οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γὰρ, ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν

ΣΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὗπερ ἂν λάθοιτέ γε.
ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
ΣΙ. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ΟΔ. οὐ δῆτ', ἐπεί τἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἕν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς·
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
ΚΥ. ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι, χ' ὑπὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι; σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.
ΧΟ. ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
ΚΥ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
ΧΟ. πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
ΚΥ. ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.
ΚΥ. μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μή με καταπίῃς μόνον.
ΚΥ. ἥκιστ'· ἐπεί γ' ἂν, ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες, ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;

ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν,
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξῳδηκότα.

ΣΙ. ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
ΚΥ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
ΣΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
ΚΥ. οὐκ ᾖσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
ΣΙ. ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
καὶ τόν γε τυρὸν, οὐκ ἐῶντος, ἤσθιον·
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δέ σε
κλῳῷ τριπήχει, κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ,
μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
κἄπειτα συνδήσαντες, εἰς τἀδώλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσειν τινὶ
πέτρους μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
ΚΥ. ἀληθές; οὐκ οὖν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς, σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἐπ' ἄνθρακος
θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
τὰ δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰ καὶ τετηκότα·
ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου.
ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
ΣΙ. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα,
ἡδίον' ἐστίν· οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταὐτ' ἀφίκοντο ξένοι.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.

ἡμεῖς, βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν,
σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημπόλα τε κἀδίδου, πιεῖν λαβὼν,
ἑκὼν ἑκοῦσι· κοὐδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν, ὧν φησιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σου λάθρα πωλῶν τὰ σά.
ΣΙ. ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.
ΣΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
μά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'· ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'· ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον. εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ 'δίκει.
ΚΥ. ψεύδεσθ'· ἔγωγε τοῦδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
πολλῷ πέποιθα, καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἔρεσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι.
ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος· Ἰλίου δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.
ΚΥ. ἦ τῆς κακίστης οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς
Ἑλένης, Σκαμάνδρου γείτον', Ἰλίου πόλιν;

ΟΔ. οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
ΕΚ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν.
ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
οἳ τὸν σὸν, ὦ 'ναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἕδρας
ἱδρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς·
ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν,
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἥ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τά θ' Ἑλλάδος
δύσφορά γ' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν,
ὧν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμοις δὲ θνητοῖς εἰς λόγους ἀποστρέφῃ,
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι·
οὐκ, ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι, νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δορυπετῆ φόνον·
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν,
ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου· τὸ δ' εὐσεβὲς
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ

κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.
ΣΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι, τῶν μὲν κρεῶν
μηδὲν λίπῃς τοῦδ'· ἤν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομψὸς γενήσῃ, καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς καθίδρυται πατὴρ,
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προὐστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε·
οὐδ' οἶδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὔ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὔ μοι μέλει,
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν, ἤ τι θήρειον δάκος,
δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν,
εἶτ' ἐκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρῄκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν,
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν, τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ 'γὼ οὔτινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.
ὡς τοῦ πιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν
Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὑτόν· οἱ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ, κατεσθίων τέ σε.

ξένιά τε λήψῃ τοιάδ᾽, ὡς ἄμεμπτος ὦ,
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ᾽, ὃς ζέσας
σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ᾽ ἕρπετ᾽ εἴσω, τῷ κατ᾽ αὔλιον θεῷ
ἵν᾽, ἀμφὶ βωμὸν στάντες, εὐωχῆτέ με.
ΟΔ. αἶ, αἶ· πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν,
θαλασσίους τε· νῦν δ᾽ ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ,
νῦν, νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι, κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ᾽, ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας,
Ζεῦ ξένι᾽, ὅρα τάδ᾽· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζῃ, Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὢν, θεός.
ΧΟ. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι
ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ, καὶ ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν
βρύκειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καινόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου.
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἥδε·
χαιρέτω δὲ θυμάτων,
ἀποβώμιος ἃν
ἔχει θυσίαν Κύκλωψ
Αἰτναῖος, ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ.
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἐφεστίους,
ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,

κόπτων, βρύκων, ἑφθά τε δαινύμενος
μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
κοὐ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν γε θοινᾶται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ΟΔ. δισσούς γ' ἀθρήσας, κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος.
ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔστησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ', εἰς εὖρος τριῶν
πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
ξεστοὺς δ' οὐ δρεπάνῳ, τἄλλα παλιούρου κλάδῳ.
Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
ᾅδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύω,
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι,
τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον.
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς,
παίων πρὸς ὀξὺν ὄνυχα πετραίου λίθου,

ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε· καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί·
τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων, δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιηκόνουν·
ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ.
ἐπεὶ δ', ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς,
ἀνέπεσε, φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν,
εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
Μάρωνος αὐτοῦ, τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
ὁ δ', ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
ἐδέξατ', ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας,
κἀπῄνεσ', ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων, ὅτι
τρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ᾠδὰς εἷρπ'· ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἴπατ', εἴτε χρῄζετ', εἴτ' οὐ χρῄζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα,
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.

ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ, κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ τῇ κύλικι λελημμένος
πτέρυγας ἀλύει. σὺ δὲ, νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχωμεν καταφυγεῖν.
ΟΔ. ἄκουε δὴ νῦν, ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγήν.
ΧΟ. λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἡσθεὶς τῷδε Βακχίῳ ποτῷ.
ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.
ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ 'πιθυμία.
ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
ΟΔ. κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι λέγων,
ὡς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε
μόνον δ' ἔχοντα, βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ, Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν, φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· κᾆθ', ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν, εἰς μέσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
ναυπηγίαν ὡς εἴτις ἁρμόζων ἀνὴρ,
διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,

οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας.

ΧΟ. ἰοὺ, ἰοὺ·
γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασι.

ΟΔ. κἄπειτα καὶ σὲ, καὶ φίλους, γέροντά τε,
νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ᾽ ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟ. ἔστ᾽ οὖν ὅπως ἂν, ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ,
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟ. ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν, ὥσπερ σφηκίαν, ἐκτρίψομεν.

ΟΔ. σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι.
χὤταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ᾽· ἐγὼ γὰρ, ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,
τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ᾽ ἂν, κἀκβέβηκ᾽ ἄντρου μυχῶν.
ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ᾽ ἐμοῦ φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΧΟ. ἄγε· τίς πρῶτος; τίς δ᾽ ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς, δαλοῦ κώπην ὀχμάσας,
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας,
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;

(Ὠιδὴ ἔνδοθεν.)

ΗΜ. σίγα, σίγα· καὶ δὴ μεθύων,
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος,
σκαιὸς ἀπῳδὸς, καὶ κλαυσόμενος,
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.

φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
ΗΜ. μακάριος, ὃς εὐϊάζει,
βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
φίλον ἄνδρ᾽ ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίους τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
μυρόχριστος λιπαρὸς βό-
στρυχον· αὐδᾷ δὲ, θύραν τίς οἴξει μοι;
ΚΥ. πᾶ, πᾶ, πᾶ; πλέως μὲν οἴνου,
γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης.
σκάφος ὁλκὰς ὣς γεμισθεὶς
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ᾽ ὁ χόρτος εὔφρων
ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ᾽ ἀσκὸν ἔνδος μοι.
ΧΟ. καλὸν ὄμμασι δεδορκὼς,
καλὸν ἐκπερᾷ μελάθρων·
φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ᾽ ἁμμένα δαΐα, σὸν
χρόα, χὼς τέρεινα νύμφα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στεφάνων δ᾽ οὐ μία χρόα
περὶ σὸν κρᾶτα τάχ᾽ ἐξομιλήσει.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἴμ᾽, ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
ΚΥ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
ΚΥ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιόσδ᾽ ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
ΚΥ. θεὸς δ᾽ ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ᾽ οἴκους ἔχων;
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ᾽ ἐστὶν εὐπετής.
ΚΥ. οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ᾽ ἔχειν ἐν δέρμασι.
ΟΔ. τί δ᾽, εἴ σε τέρπει γ᾽; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΥ. μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεὐθύμει, Κύκλωψ.
ΚΥ. οὐ χρή μ᾽ ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ,
ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς, τιμιώτερος φανῇ.
ΚΥ. διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
ΟΔ. πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ᾽ ἔριν φιλεῖ.
ΚΥ. μεθύωμεν· ἔμπας δ᾽ οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου.
ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ᾽ ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
ΚΥ. ἠλίθιος, ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
ΟΔ. ὃς δ᾽ ἂν μεθυσθεὶς γ᾽ ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
ΚΥ. τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
ΣΙ. δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
ΚΥ. καὶ μὴν λαχνῶδες τοὖδας ἀνθηρᾶς χλόης.
ΣΙ. καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
κλίθητί νύν μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
ΚΥ. ἰδού·
τί δῆτα τὸν κρατῆρ᾽ ὄπισθέ μου τίθης;
ΣΙ. ὡς μὴ παρών τις καταλάβῃ.
ΚΥ. πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κατάθες αὐτὸν εἰς μέσον.
σὺ δ᾽, ὦ ξέν᾽, εἰπὲ τοὔνομ᾽, ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
ΟΔ. Οὖτιν. χάριν δὲ τίνα λαβών σ᾽ ἐπαινέσω;
ΚΥ. πάντων σ᾽ ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.

ΟΔ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
ΚΥ. οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
ΣΙ. οὔκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
ΚΥ. κλαύσῃ φιλῶν τὸν οἶνον, οὐ φιλοῦντά σε.
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μού φησ' ἐρᾷν ὄντος καλοῦ.
ΚΥ. ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
ΣΙ. πῶς οὖν κέκραται, φέρε διασκεψώμεθα.
ΚΥ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτω.
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', οὐ πρὶν ἄν σέ γε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.
ΚΥ. ᾠνοχόος ἄδικος.
ΣΙ. ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ᾡνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.
ΚΥ. ἰδού· καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἱ τρίχες τέ μου.
ΣΙ. θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾆτ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα, χὤσπερ οὐκ ἐμέ.
ΚΥ. ἆ, ἆ· τί δράσεις;
ΣΙ. ἡδέως ἠμύστισα.
ΚΥ. λαβών, ξέν', αὐτὸς, οἰνοχόος γέ μου γενοῦ.
ΟΔ. γινώσκεται γοῦν ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερί.
ΚΥ. φέρ', ἔγχεον νῦν.
ΟΔ. ἐγχέω, σίγα μόνον.
ΚΥ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
ΟΔ. ἰδού· λαβὼν ἔκπιθι, καὶ μηδὲν λίπῃς.
συνεκθανεῖν δὲ σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι.
ΚΥ. παπαί· σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
ΟΔ. κᾂν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν,
τέγξας ἄδιψον νηδὺν, εἰς ὕπνον βαλεῖς.
ἢν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
ΚΥ. ἰού, ἰού·

ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι· τοῦ Διός δὲ τὸν θρόνον
λεύσσω, τό πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας.
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας· ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
ΣΙ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ΚΥ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
ΣΙ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
ΧΟ. μέμφῃ τὸν ἐραστὴν, κἀντρυφᾷς πεπωκότα.
ΣΙ. οἴμοι πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
ΟΔ. ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἁνήρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος,
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν·
παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομεν·
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.
ΟΔ. Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ,
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ.
σύ τ', ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ, 'πὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις,
αὐτόν τε, ναύτας τ', ἀπολέσητ' Ὀδυσσέα
ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν οὐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει.
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,

τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον σύστημα.
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος·
πυρὶ γὰρ τάχα
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιὰν,
δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ᾽ ἴτω Μάρων·
πρασσέτω μαινόμενος·
ἐξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πίῃ κακῶς.
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον
Βρόμιον ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἆρ᾽ ἐς τοσόνδ᾽ ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῶ,
οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ ᾿ξεγερθῇ τὸ κακὸν, ἔστ᾽ ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.

ΧΟ. σιγῶμεν, ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

ΟΔ. ἄγε νῦν, ὅπως ἅψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν,
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ᾽ ἐστὶν καλῶς.

ΧΟ. οὔκουν σὺ τάξεις, οὕστινας πρώτους χρεὼν,
καὶ, τὸν μοχλὸν λαβόντας, ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.

ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι πρὸ τῶν θυρῶν
ἑστῶτες ὠθεῖν πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοί γ᾽ ἀρτίως γεγενήμεθα.
ΗΜ. ταυτὸν πεπόνθατ᾽ ἄρ᾽ ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν, οὐκ οἶδ᾽ ἐξότου.
ΟΔ. ἑστῶτες ἐσπάσθητε;
ΧΟ. καὶ τά γ᾽ ὄμματα
μέστ᾽ ἔστιν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι.
ΧΟ. ὁτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ᾽ οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία.
ἀλλ᾽ οἶδ᾽ ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχονθ᾽ ὑφάπτειν τὸν μόνωπα παῖδα γῆς.
ΟΔ. πάλαι μὲν ᾔδειν σ᾽ ὄντα τοιοῦτον φύσει·
νῦν δ᾽ οἶδ᾽ ἄμεινον· τοῖσι δ᾽ οἰκείοις φίλοις
χρῆσθαί μ᾽ ἀνάγκη. χειρὶ δ᾽ εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ᾽ οὖν ἐπεγκέλευέ γ᾽, ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
ΧΟ. δράσω τάδ᾽· ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ᾽ ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
ἰὼ, ἰώ· γενναιότατα ὠθεῖτε, σπεύδετε, σύατημα.
ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τύφετ᾽ ὦ, καίετ᾽ ὦ.
τὸν Αἴτνας μηλονόμον
τόρνευ᾽, ἕλκε, μήτ᾽ σ᾽ ἐξοδυνηθεὶς
δράσῃ τι μάταιον.
ΚΥ. ὤ μοι· κατηνθρακώμεθ᾽ ὀφθαλμοῦ σέλας.
ΧΟ. καλός γ᾽ ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ᾽, ὦ Κύκλωψ.
ΚΥ. ὤ μοι μάλ᾽, ὡς ὑβρίσμεθ᾽, ὡς ὀλώλαμεν.